

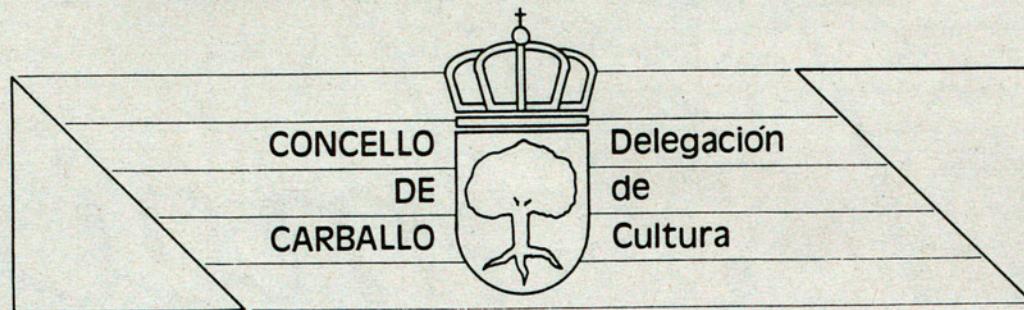
Ameixa cacofónica

Nº 3

XUÑO 85

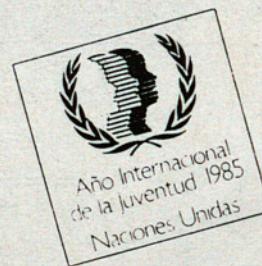
COLABORA

1985. JUVENTUD
1985. JOVENTUT
1985. GAZTERIA
1985. XUVENTUDE

1985. XUVENTUDE

Ano Internacional

Nº 3

A Ameixa
Cacofónica

L. PEREIRO
CACHU

QQ. VILALTA
A. V. FERREIRO

X. DÍAZ
X. RAMÓN

mais / X. MARÍN
FEOF C. SILVAR

CONTACTOS

APDO. 116
CARBALLO

CORUÑA

EDITORIA

A TODO DÍOS

RMTE. A AMEIXA CACOFONICA
CARBALLO

CORUÑA

EDITORIAL

CARBALLO

La chegamos, e van: tan tatachán..... tres números!!!
Sabemos que nos esperades con desejo e ilusión, e por iso fixemos
un esforzo para sair na sua hora, ou seja: tarde; coidamos que non
moi mal, pero iso si: arrastró. Son cursos dos estudos (as menos), a
folganza, as motas, a baralla, etc; tan Dury diría: Sex, drugs and
Rock & Roll. Un resumido como Castelao: cursos da vida.

Despois da xustificación do retraso (ha, ha, ha), e segundo a liña
acusaria da anterior editorial, queremos dicelle ós ouvidos xordos:
de toda a vida, que corresponda, algo sucede en Galicia desde
tempos inmemoriais, e que parece non ver: a cultura galega non é
só de grupos de gaitas, música celta, alfaires, regueiros, etc; e
todo isto está moi bien, e necesario, e débese de fomentar e tamén
espallar por todos os cursos. Pero en Galicia hai mais ca isto. Non
se pode vir só das tradicións, hai que ir (polo menos) cos tempos,
e a ser posible, diante deles. En Galicia hai xente que así o fai:
"22 pintores da nova imaxe galega", "9 escultores e un espazo", grupos
musicais moi bons e coñecidos: Golpes Bajos, Siniestro Total, Os Resentidos,
Vinda Gómez e hijos, etc; xente que fai cine como Chano (Mamashunción)
ou videos como Xavier Villaverde (Veneno Puro), novos fotógrafos como
Xavi Caramés, Xurxo Lobato; modistas como Adolfo Domínguez; novas
publicacións: "Can seu dono", "La Naval", "Tintinian", "Escrita", ou fanzinis
como "A AMEIXA"; "Vacaloura", etc.

Ista xente e istas publicacións son só parte dos muitos casos de xente
nova que está traballando en Galicia nestes intres.

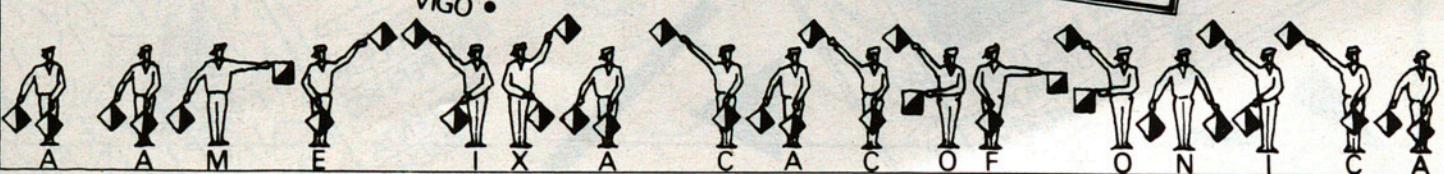
Burocratas, non nos fagades aburrir a nova cultura popular; sinela-
mente "na variedade está o gosto", e na recreación o pracer; e variedade
como se pode ver en Galicia hainha, o que fallan son os medios para
conecer a esta xente en todos os recantos como ka uns coñecendo a
Rosalia, Castelao, Milladoiro, alfares de Brilio, etc.

Esiximos o tráveso dista editorial as posibilidades para facer una
Galicia nova, xoven e vital, que espalle a súa cultura alén do mar por
todos os cursos. Queremos unha Galicia nova e con personalidade.

E para rematar o editorial, "A AMEIXA", quere deixarvos constancia
dun novo descubrimento antropolóxico e moderno que dará moito que
falar: a constitución do "TRIÁNGULO ATLÁNTICO".

VIGO - CARBALLO - A CORUÑA
Tintinian - A América - La Naval
Nós, por suposto somos o "vértice central".

VIGO

SUMARIO

"PORTADA"
QQ. VILALTA

5

"PEPE CARVALHO"
XAIME DIAZ

14

"XEIXAS LLONHSON
O CASO SEN NOME, 4"
ALBERTE V. FERREIRO

9

10

"KADA TOLO"
CALRO SILVAR

18

"NO CAMIÑO"
ISO E SEGREDO
MILITAR...

20

"PEXEGO"
FEFO

23

"GASPARINO"
XAQUIN MARIN

22

"MISION NOCTURNA
NA COSTA DA MORTE"
QQ. VILALTA

24

"COUSAS"
LUIS PEREIRO
"VIOLENTA"
CACHU

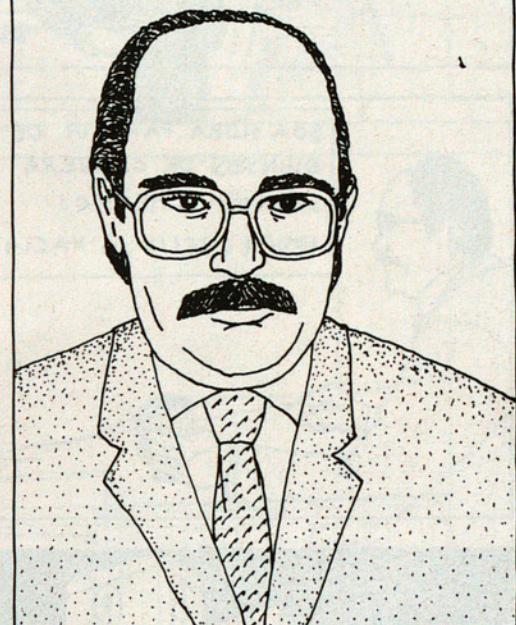
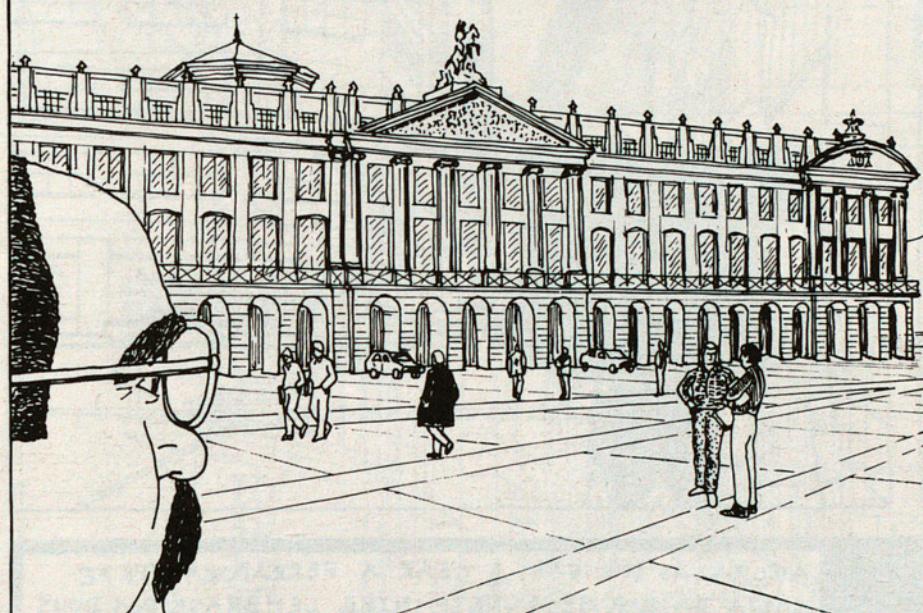

26

A LEI SECA , O CRACK DA WALL STREET, A DEPRESIÓN,
A 2ª GUERRA MUNDIAL, O MACCARTHISMO DA GUERRA FRÍA,
A CRISE AMERICANA E AGORA... A RECONVERSIÓN GALEGA.

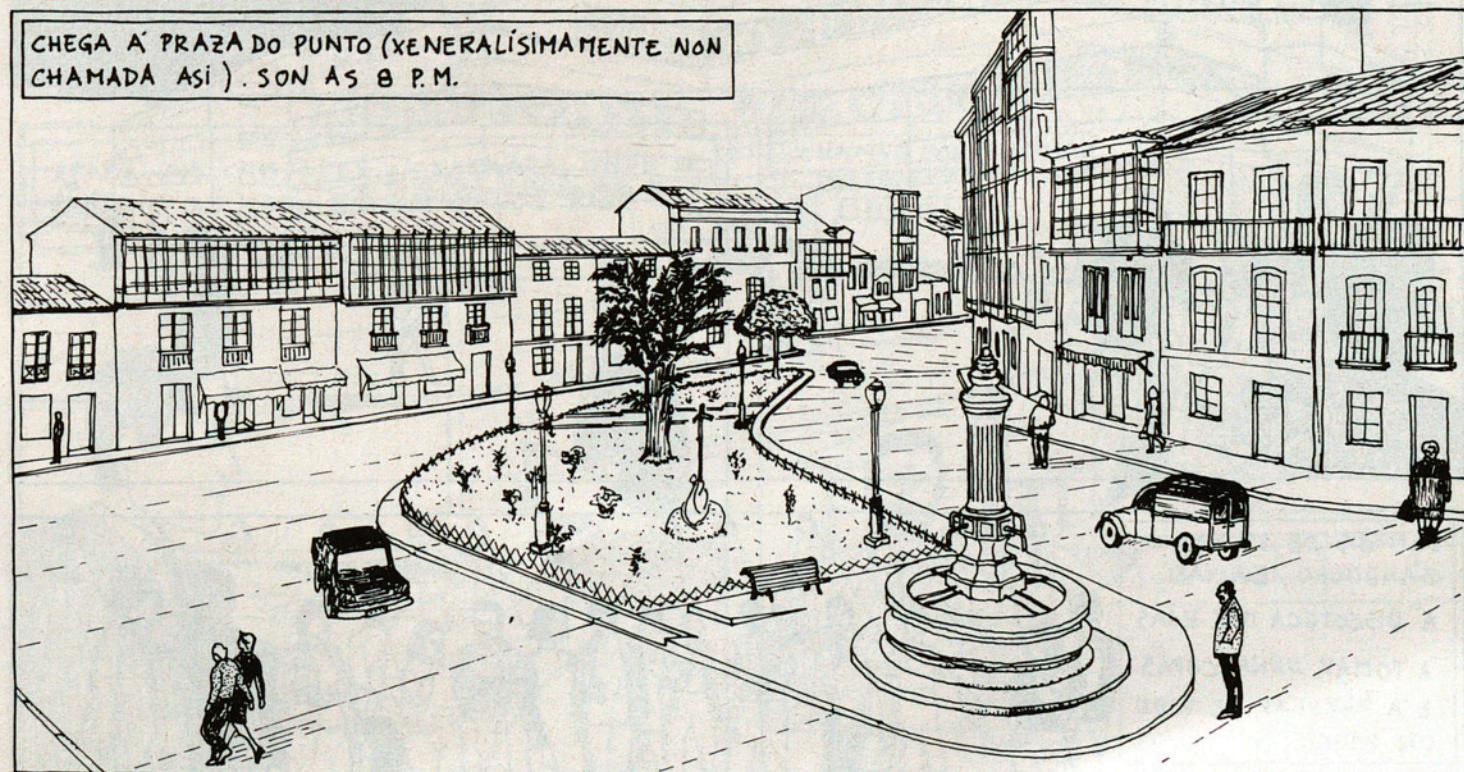
CHAMADO POLO AMIGO NIVARDO CASTRO, VEN DE AXUDAR A CARLOS CONDE NO ASASINATO DE O CONSTRUCTOR AURELIO XIEIRO EN COMPOSTELA.
SÍ, É PEPE CARVALHO, UN PERSOAXE DE MOITA SONA.

CARROZA, PERO ESTÁ Ó LORO DA MODA GALEGA E VISTE ARRUGAS DOMINGUEZ CON GARABATA DE OUTOMURO.

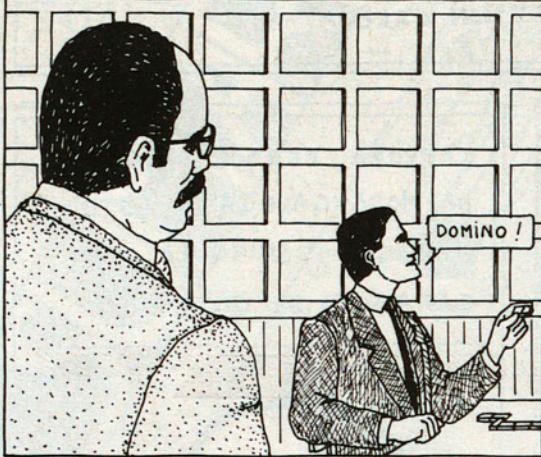

P. CARVALHO DE PASO POR : CARBALLO

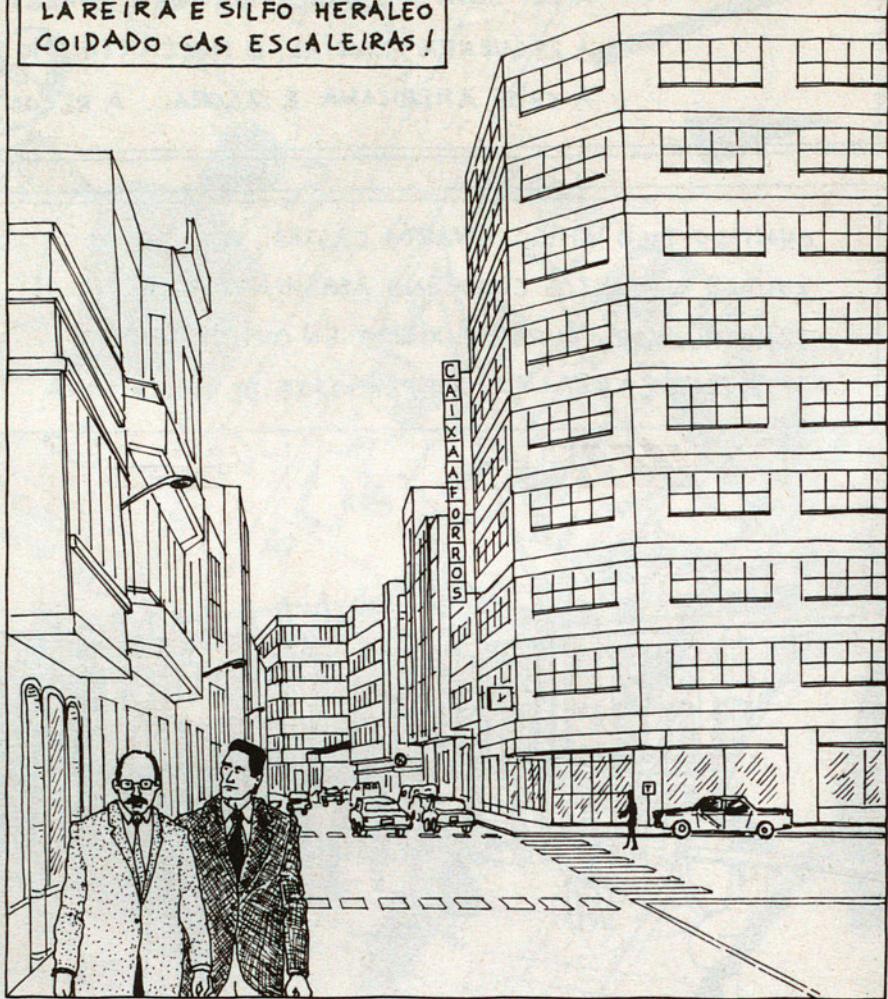
CHEGA Á PRAZA DO PUNTO (XENERALÍSIMAMENTE NON CHAMADA ASÍ). SON AS 8 P.M.

AXIÑA , VAI Ó ENCONTRO DÚN
AMIGO . COMA SEMPRE , XOGANDO
A' GARRAFINA NA EFE DE TE .

... KONCHASS , TUBOS ,
LA REIRA E SILFO HERALEO
COIDADO CÁS ESCALEIRAS !

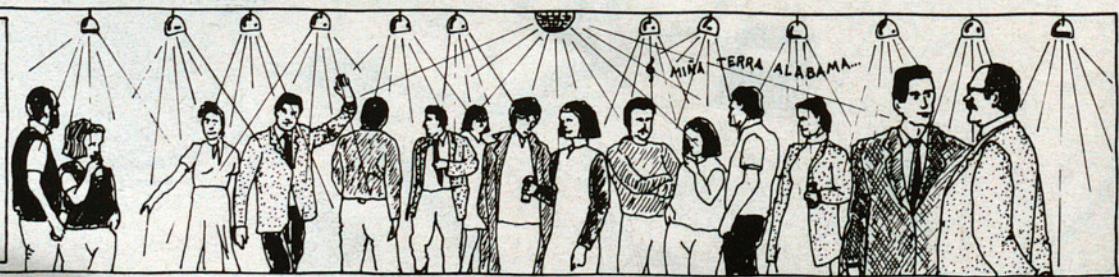
BOA HORÁ PARA IR DE
QUINTOS DE CERVEXA .
SEMPRE O MESMO :
PEDRA OBELIX , A XACIA ...

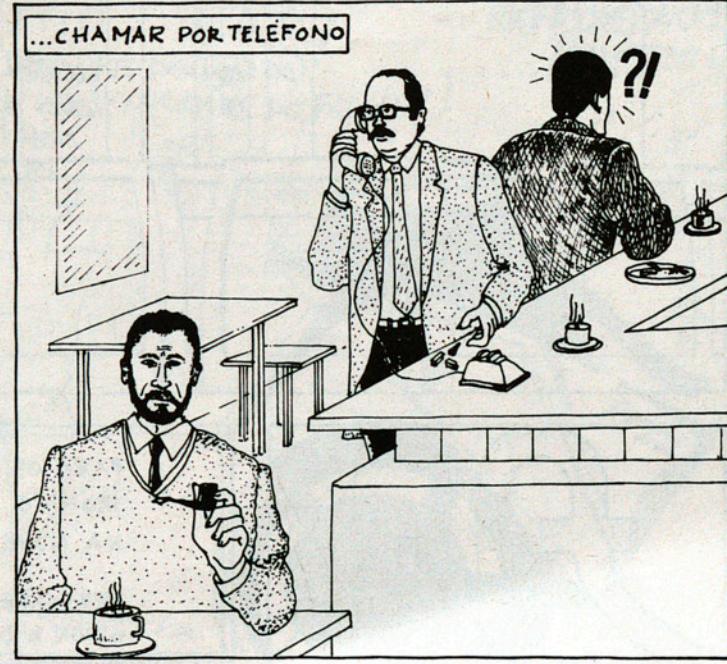
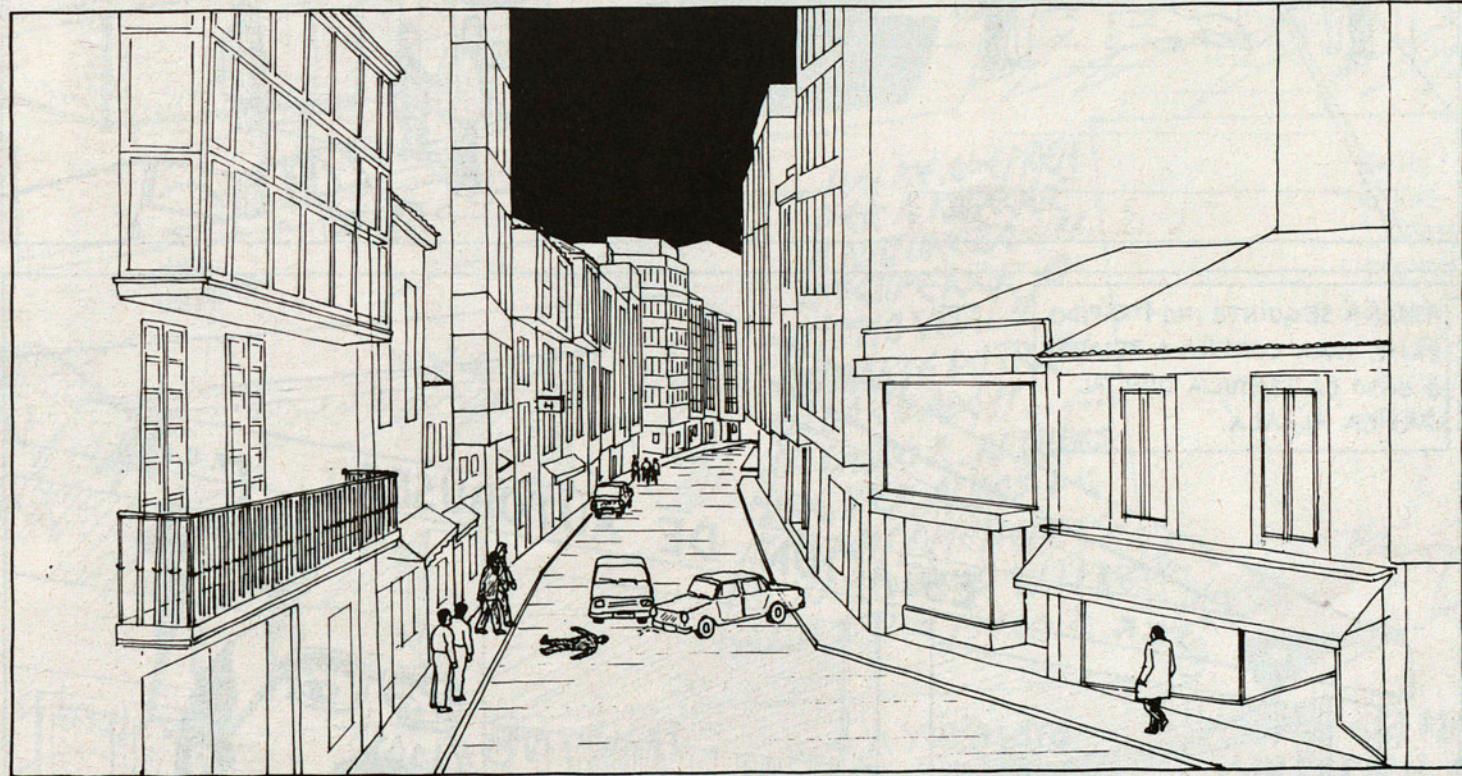
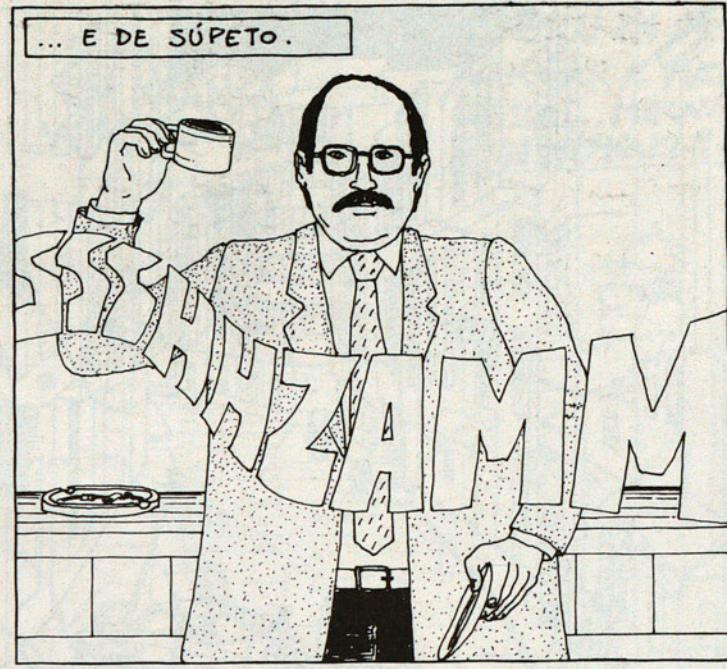
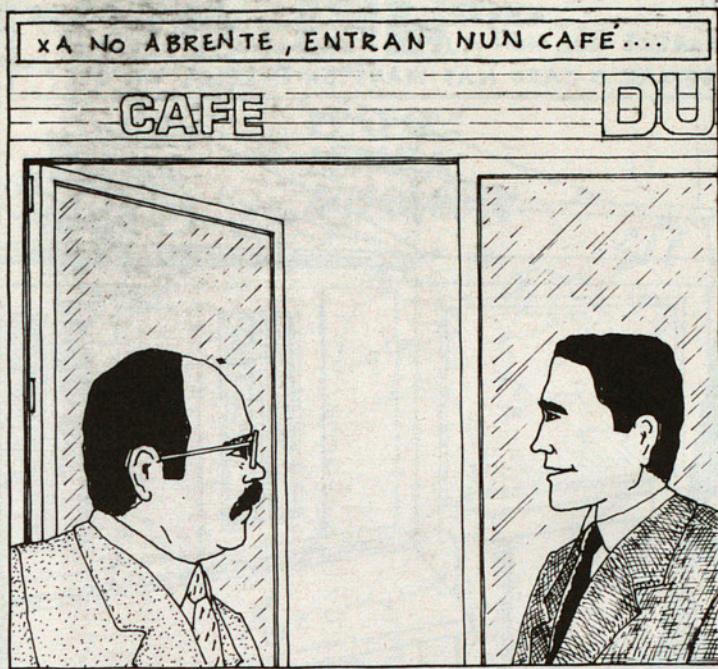

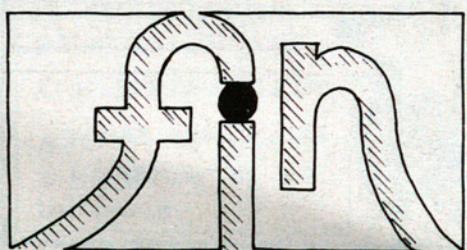
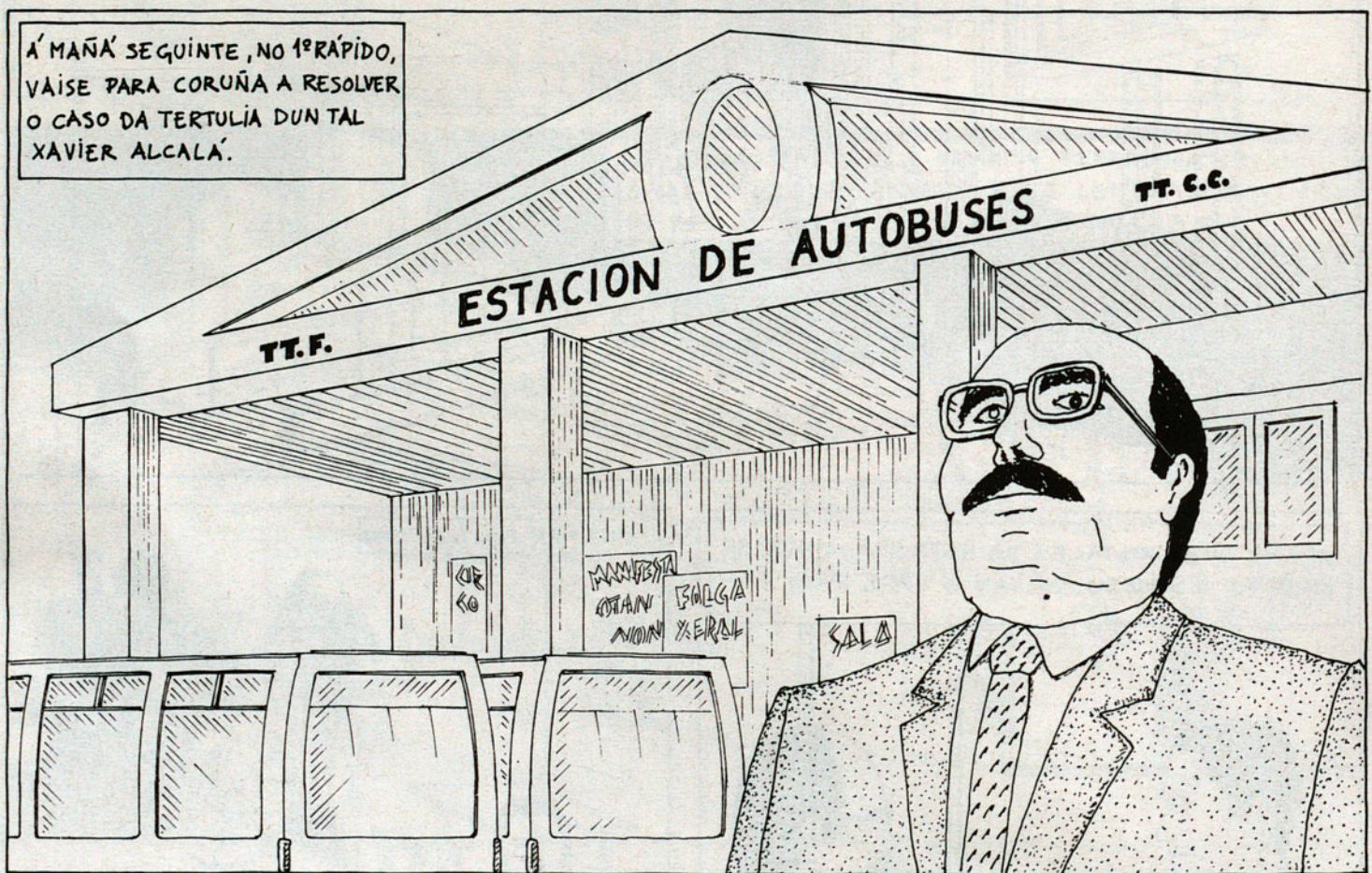
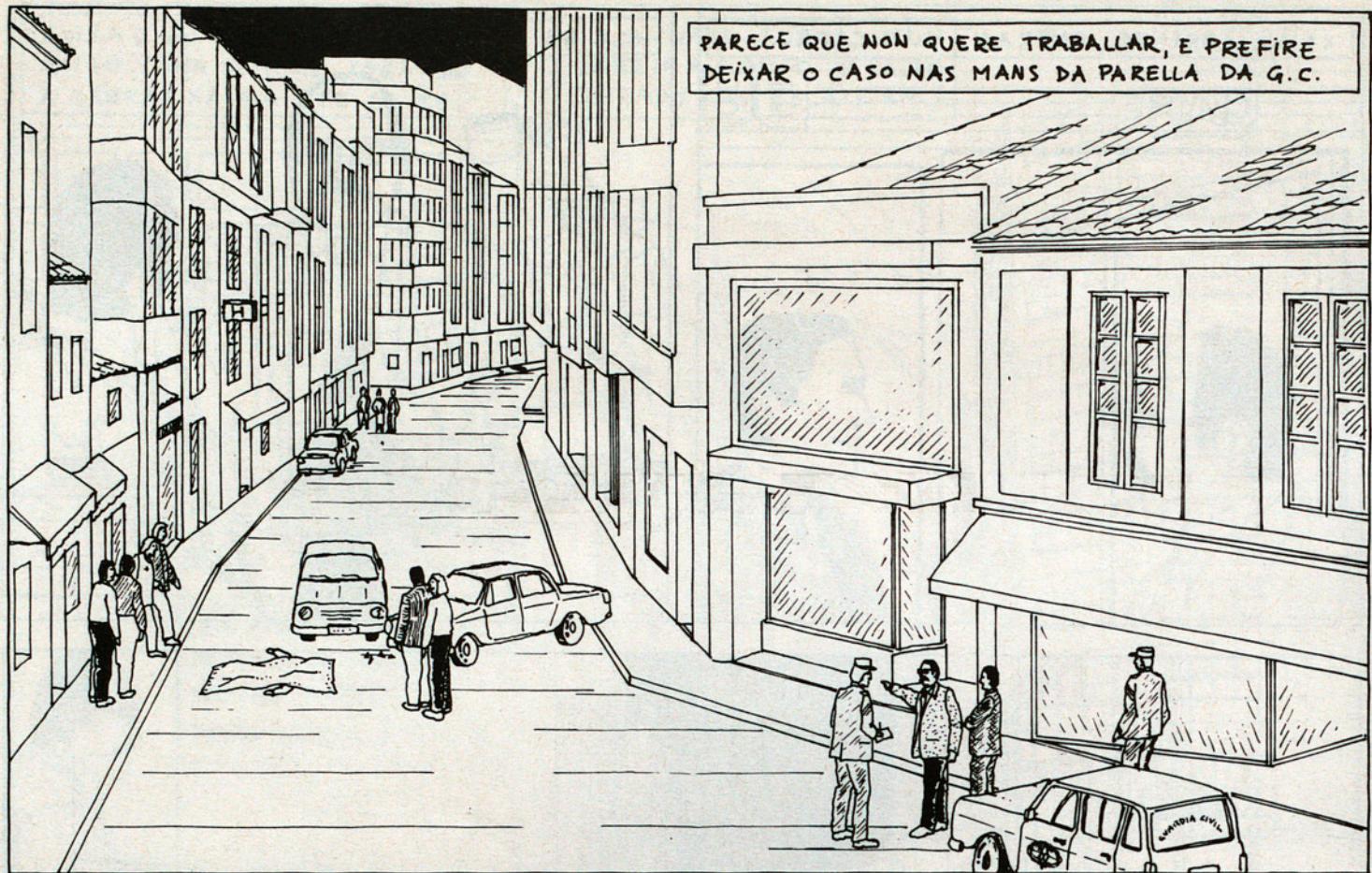
AGORA , ÁS 11h. VAN A CEAR A' FERRADORA ; PEPE
GOSTA DA BOA MESA . NESE INTRE LEMBRASE DOS DOUS
AMIGOS : BISCUTER E A RUBIA NINFOMANA .

DEMPOIS DE ENCHER O
BANDULLO , BAIXAN
A DISCOTECA MAC ZIAS
A TOMAR UNHAS COPAS
E A PAROLAR DE TODO
UN POUCO .

PARA OS AUTORES HIMES E WESTLAKE, AMIGOS DO
IRÓNICO HUMORISMO E DRAMÁTICO ESCEPTICISMO
NA NOVELA NEGRA.

PERSOAXE DE M. VÁZQUEZ MONTALBÁN.
GUÍÓN E DIBUXOS: XAIME DÍAZ.

KADA TOLA...

Konto e dibuxos de CadroSSilvar.

NADA, AH
KE XA VOU
KANSA DE
TANTA BA-
LUMBA...

PREFERO
ANDARA
'OXISENARME'.

SÍ OH, A FINAL
ESA KAANSA..
VESE SEN SENSO...

...< HAI KE SE
ACHEGAR A NATU-
REZA... MIRA: EST.
E UN NIÑKALO...

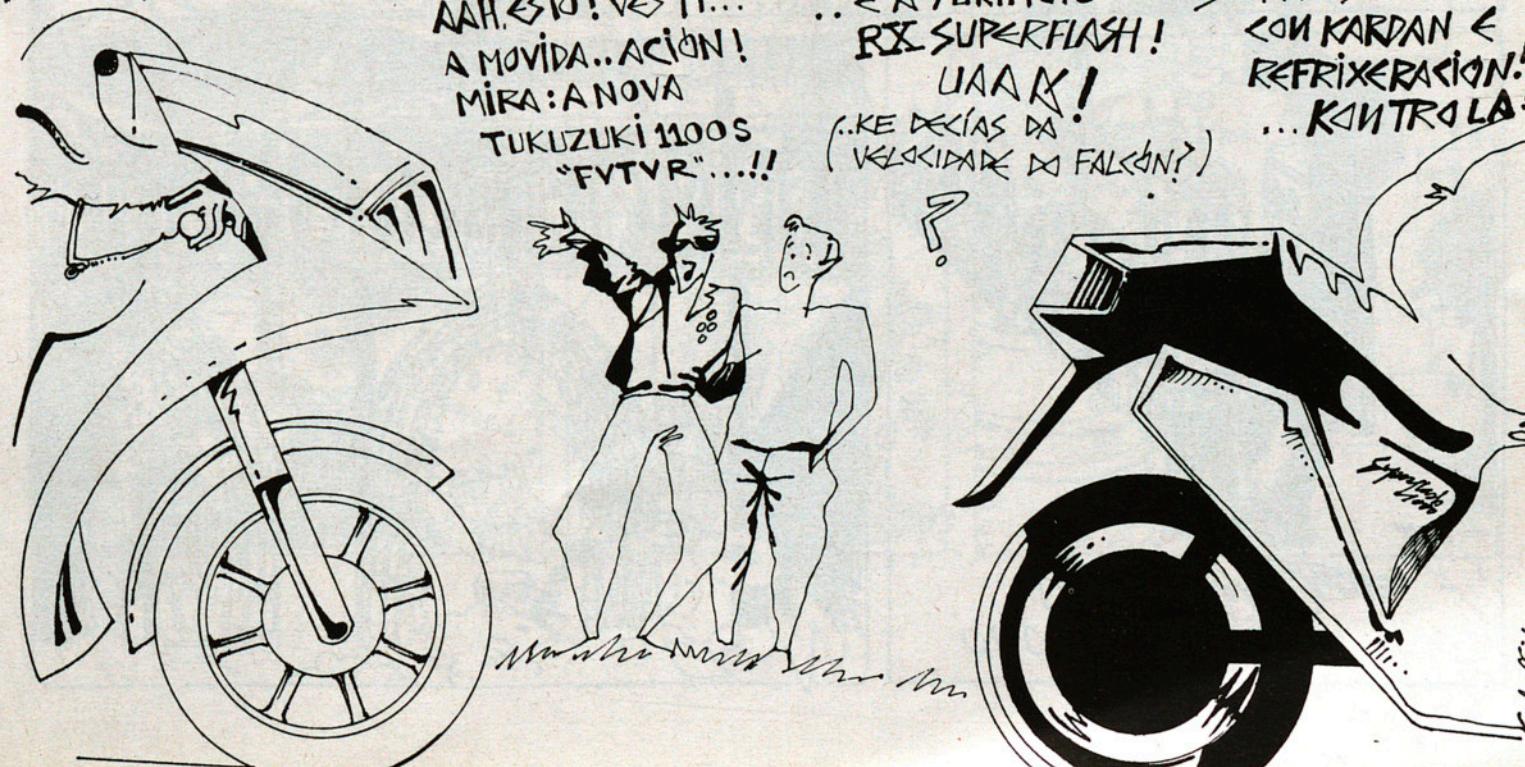
SÍ?

AH!

...HAI KE ANDPREN
DER A KAMER
A NATUREZA!!!
RECUPERAR O
RITMO VITAL!!!....
CEIBARSE DO TRAF-
GO DA CIDADE !!!....
AR LIMPO!... ARVORES.
MIRA, VES, AKLES DE
ALA: SANAMENEIRAS..
KE XA PAUKAS VAN KE
DANDA !! < AKELA < ...

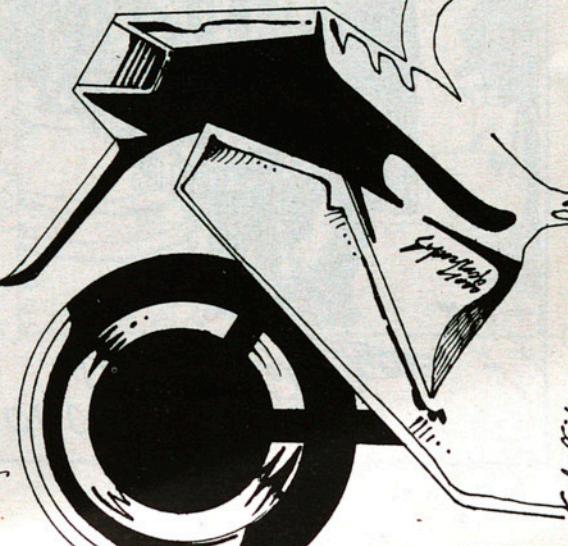
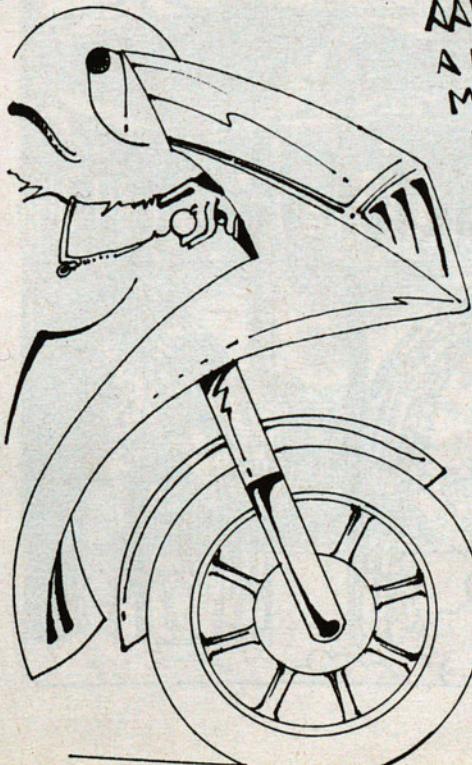
BOH!
< KE
TÍ TAM
PAUKA
SABES
VER
OUTRA
KALSA
....

AAH, ESTO! VESTÍ...
A MOVIDA.. ACIÓN!
MIRA: A NOVA
TUKUZUKI 1100S
"FUTVR"!!!

..< A YUKIMOTO
RX SUPERFLASH!
UAAK!
(...KE DECÍAS DA
VELOCIDADE DO FALCON?)

...POIS ESA K1000
CON KARDAN <
REFRIGERACION!...
KONTROLA!

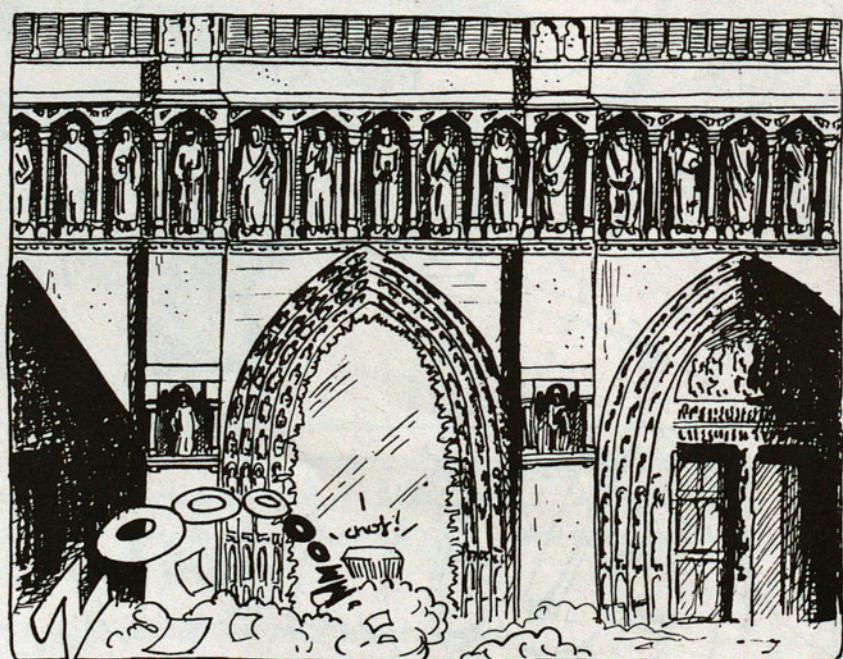
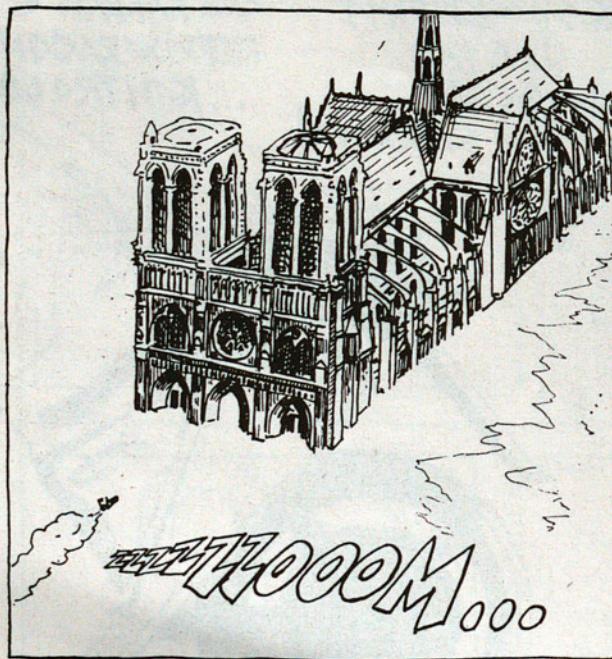
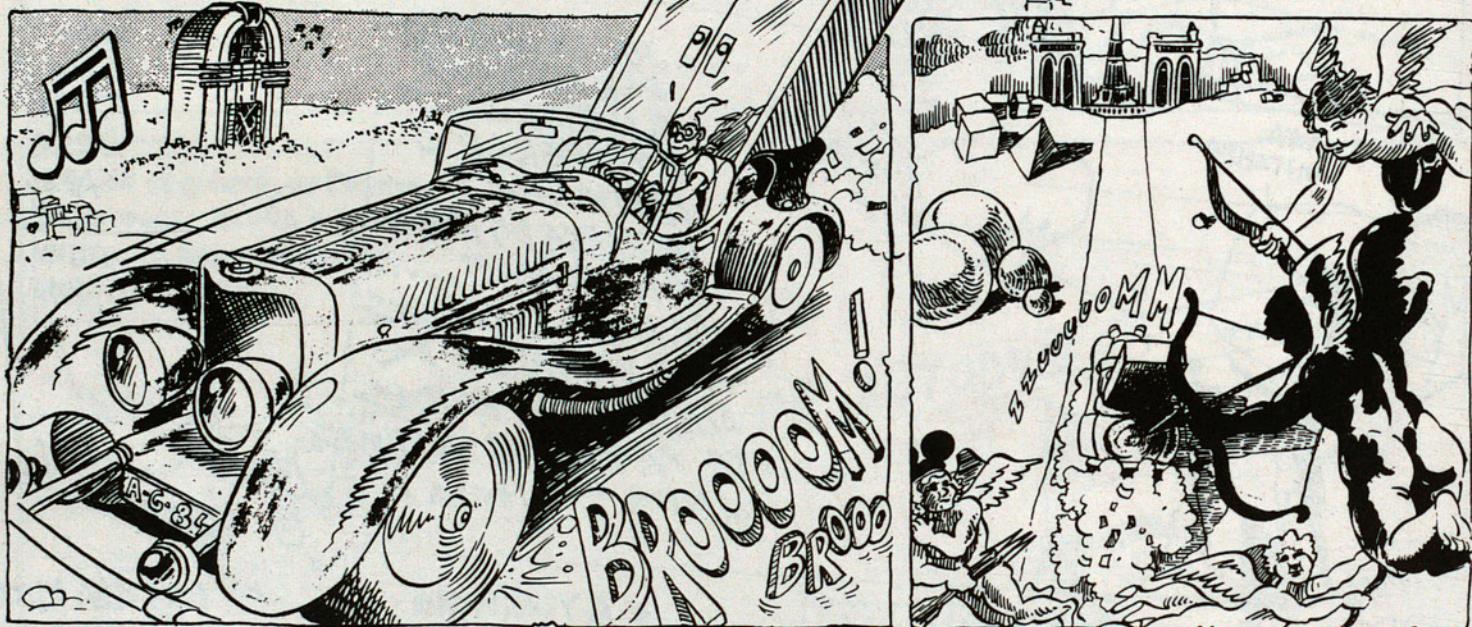
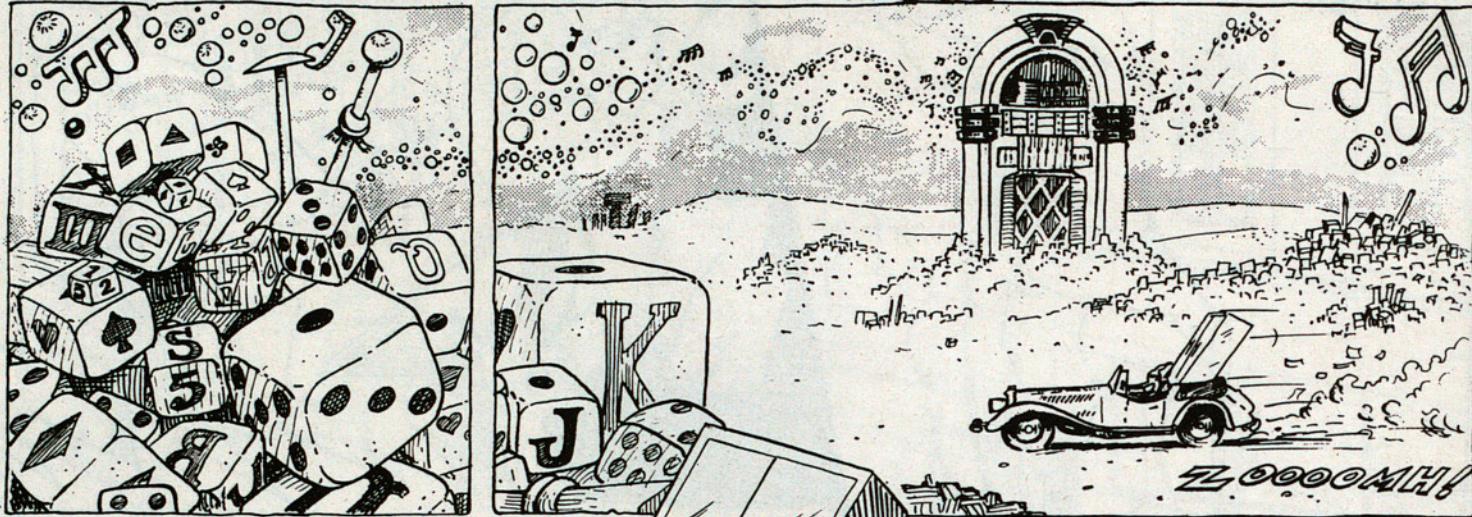
MARIO

(ENRIBA DO ARMARIO) EN

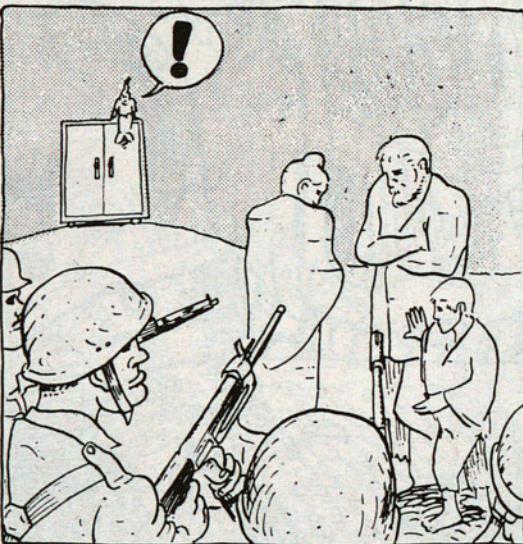
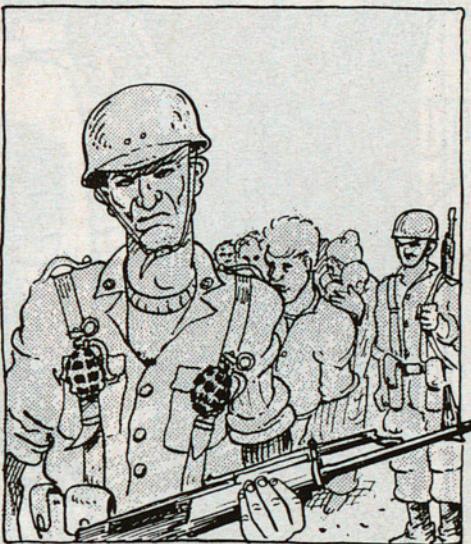
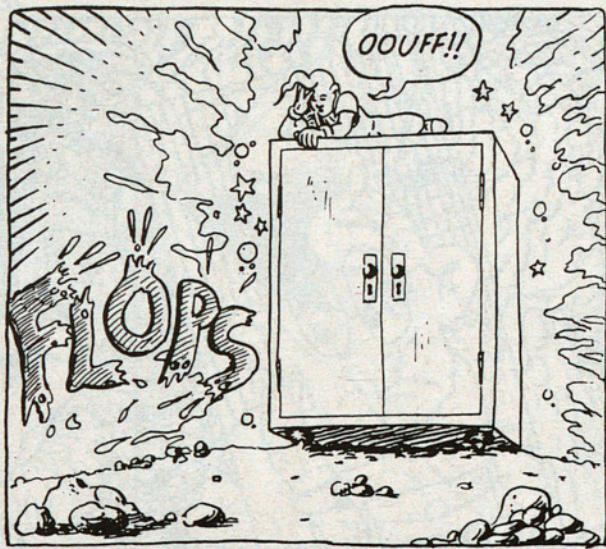
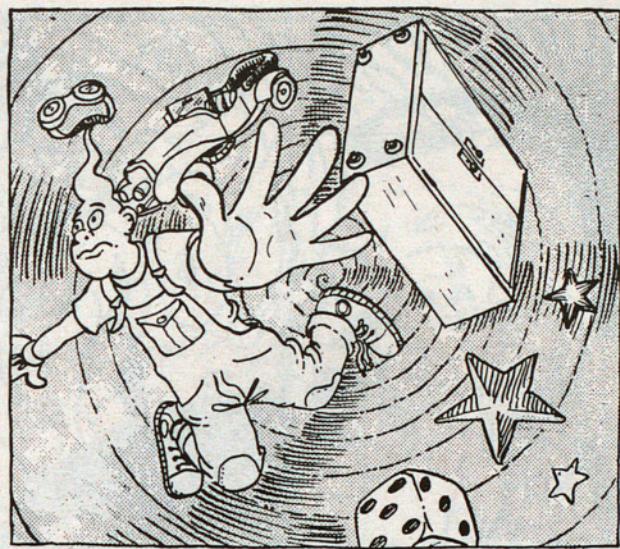
PARADISO

A DERRADEIRA
MISTORIA DE NA-
RIO TRÁXICO-
TÓPICA, E TRAS-
CENDENTAL.

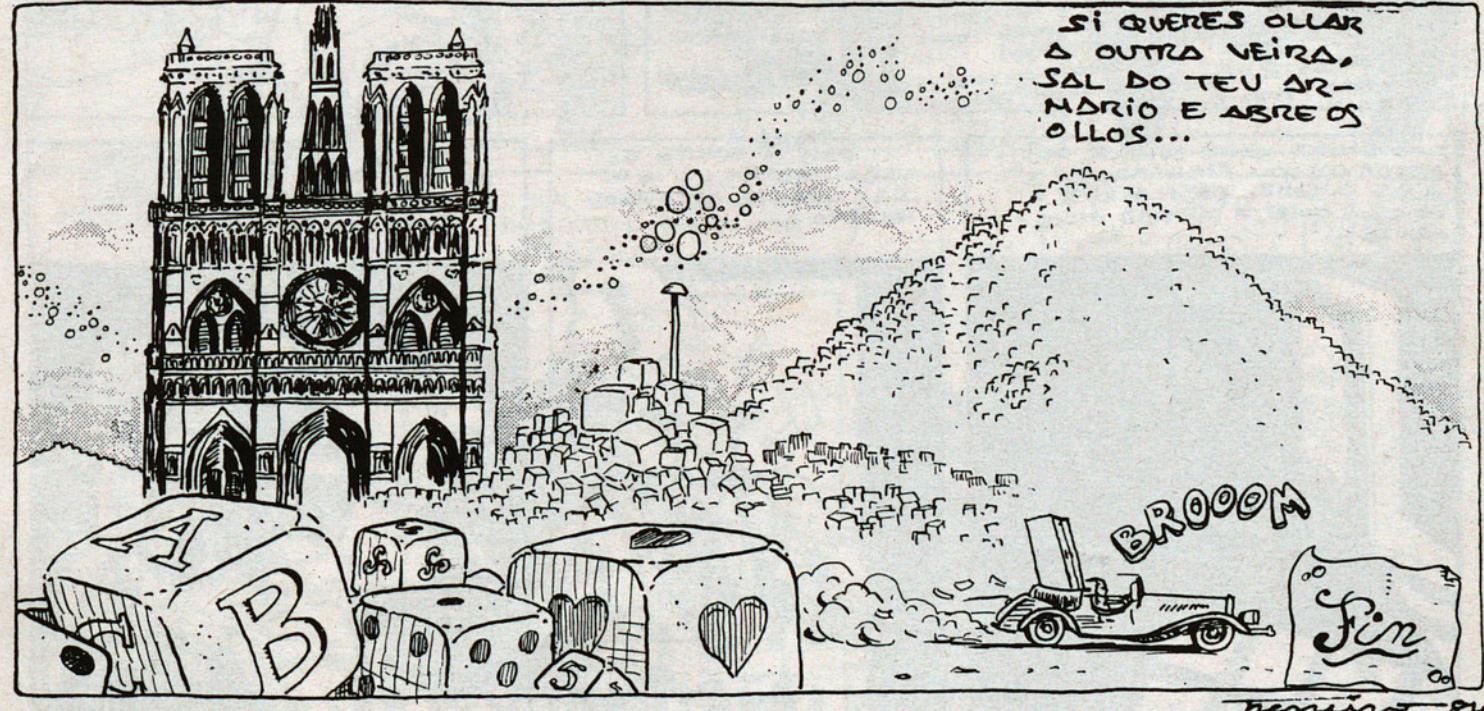
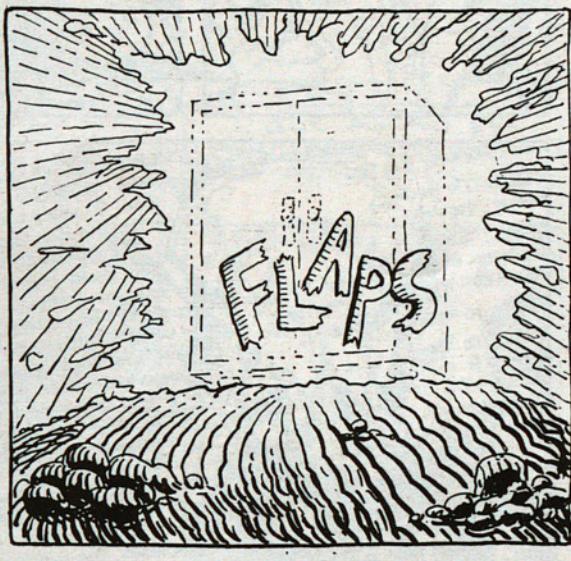
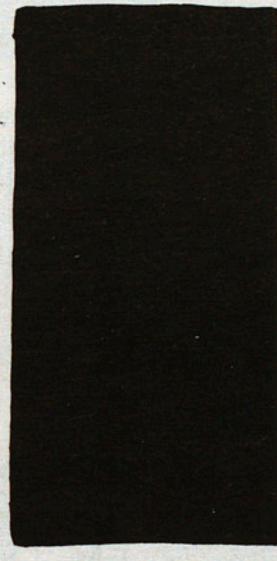
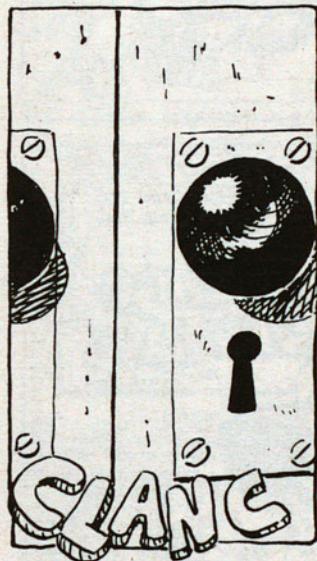
-nervoso 84

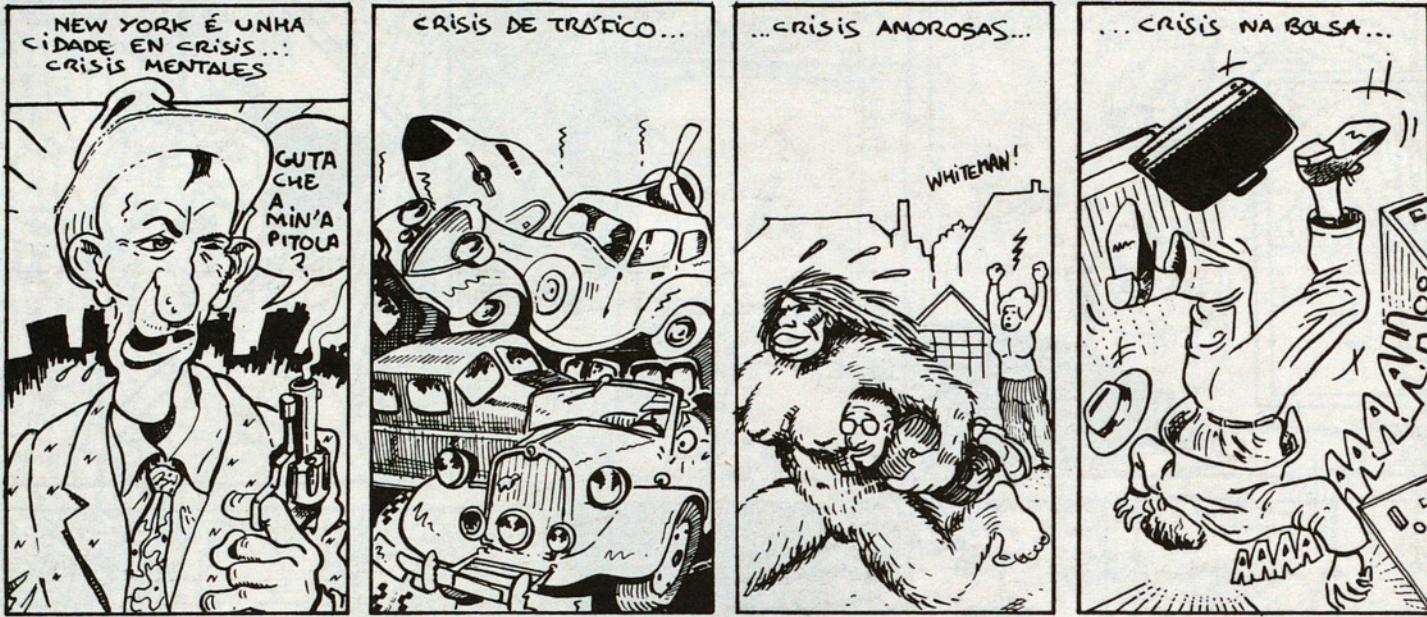

INTERMEDIO
ESCURO NA-
MENTRAS MA-
RIO PASA PO-
LOS LIMITES
DA PITUITA-
RIA ESPACIO-
TEMPORAL.

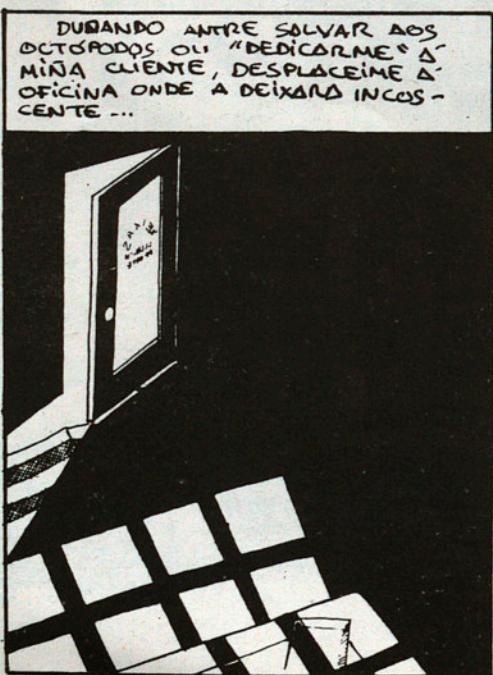

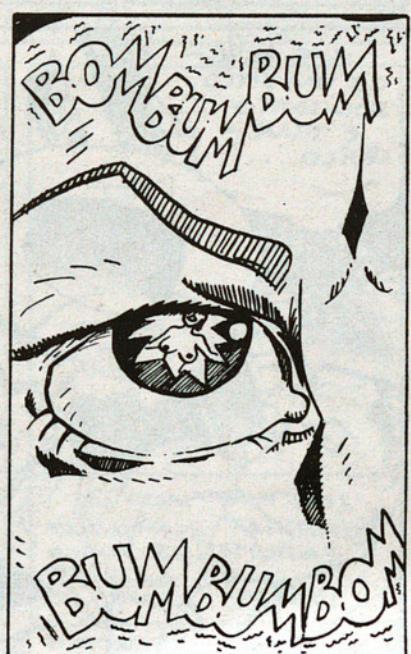
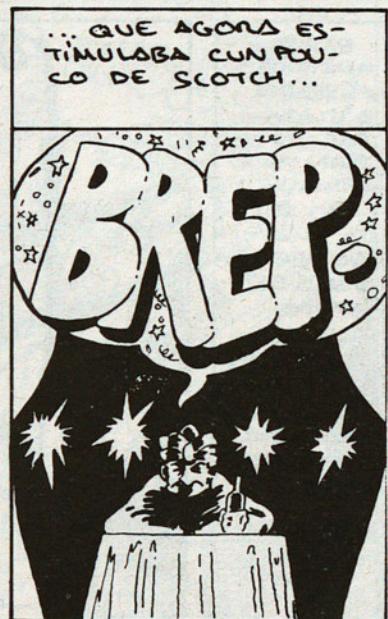

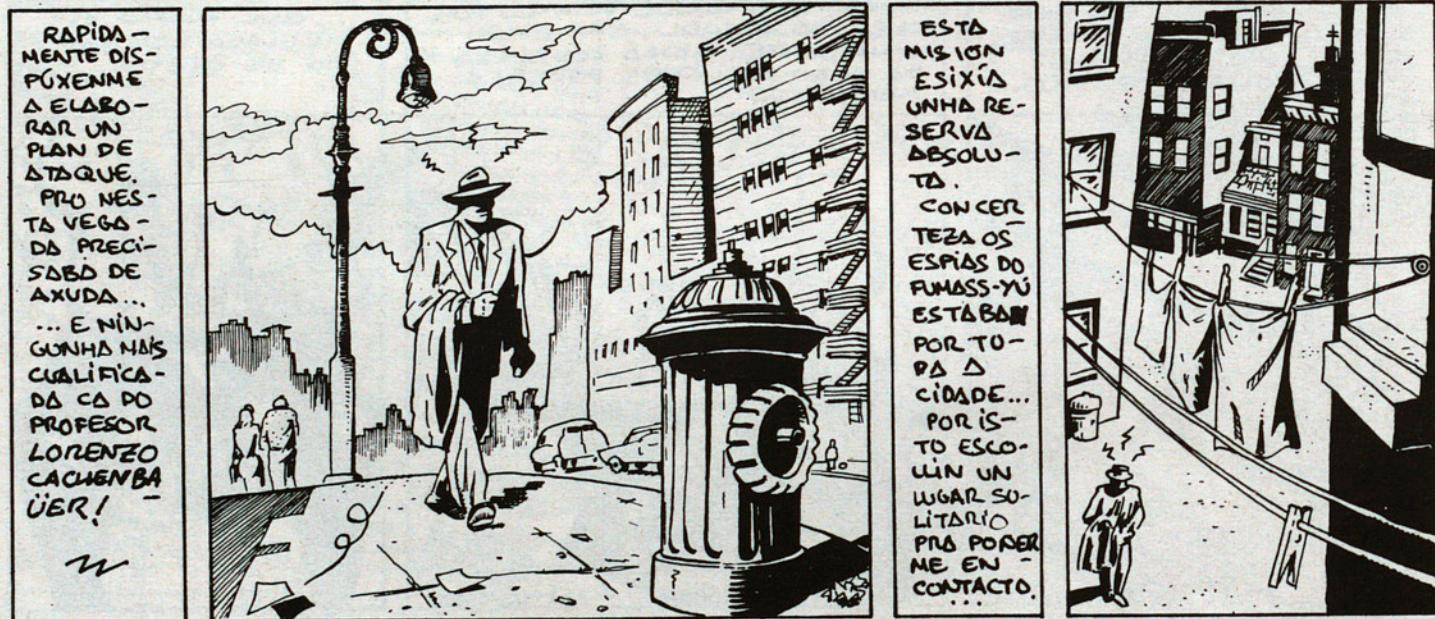

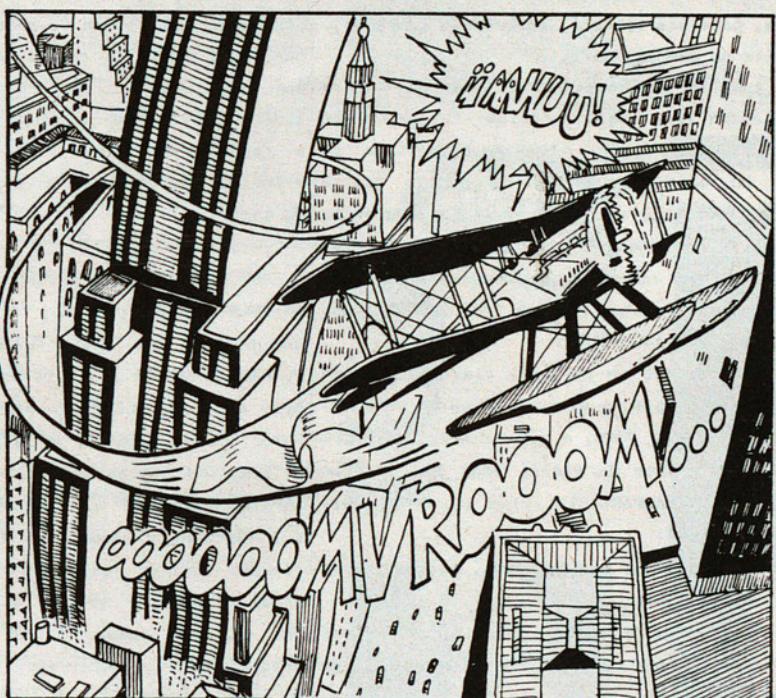
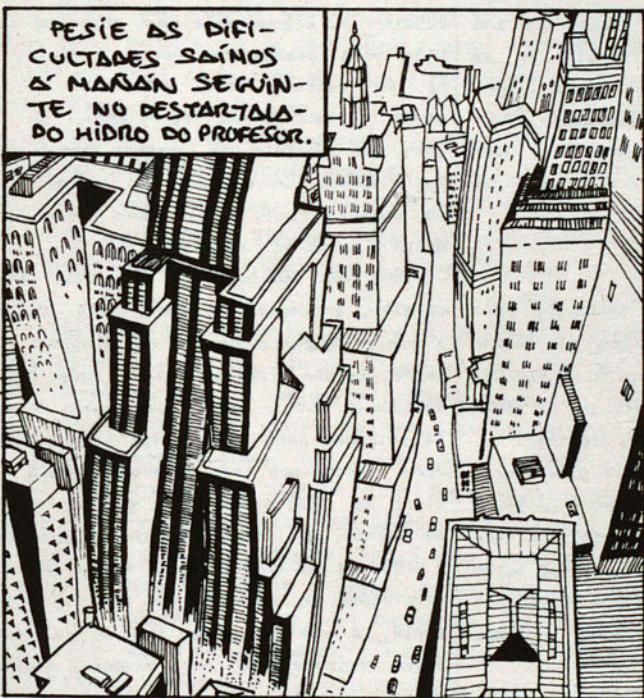
PULPO. (Del lat. *polypus*, de *polys*, muchos.) Zool. [Nombre común de los polípodos.] Dibranquios pertenecientes a los moluscos. Están provistos de tentáculos prensores y el cuerpo es redondeado y es aletas y de concha interior. Tienen lugar por retropropulsión contracciones musculares del agua por el sifón. El animal aneja una bolsa que utilizada por el animal para protegerse de sus enemigos. Su punto fuerte es la ciprissia. Los pulpos viven en mareas, donde pueden reptar con agilidad. Son muy apreciados punto de vista gastronómico, los de pequeño tamaño (**HUEVO DE PULPO**).
Poner a uno como un pulpo fam. Castigarle dándole tantos golpes.

...CRISIS NO GOLEGO CENTRAL. O MALVADO SABIO CHINO-JUDEO MASÓNICO FUMASS-YÚ PLANEABA REMATAR CON TODO O PULPO DO MUNDO, A CAUSA DUNHA MALA DIXESTIÓN CUNHA TAPA DE CEFALÓPODO A FEIRA.
...CRISIS DE VALORES NO NOSO HEROI XEIXAS LLONHSON

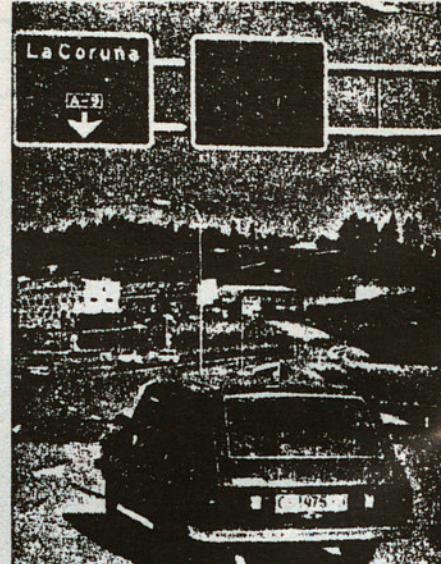

COME BABY LIGHT MY FIRE !!

LIKE A ROLLING STONE !!

2^a
PARTE

NO CAMIÑO

E duro erguerse da cama no inverno, agora mesmo debátome entre facelo ou non para ir a buscar o papiro do "COME ON BABY..." por fin decídome a ir. O papiro contén a crónica -non dunha morte anunciada- dunha viaxe, prevista (antes), programada (durante), e feita no mes de Xullo.

A viaxe en cuestión foi feita da maneira mais cutre endexamais coñecida, foi expoñendo as partes terminais, longas e móviles da man, ou sexa (non sexo) "a dedo"; doutra banda, debo aclarar que o móvil foi arqueolóxico, ver uns fósiles dos que tiñamos coñecemento e que naqueles días se expoñían en Madrid, os susoditos fósiles eran uns mostruos chamados: ROLLING STONES.

Como sucede en calquera viaxe científico que non se precie, a víspera fomos de carallada: viño, NACHA POPO, e pra rematar, un brindis polo eisito da viaxe, como fin de festa.....XXXXXHAMPAN!!!!!! (iso si, de colleita anacrónica).

E agora damas e cabaleiros, escomenzamos: TAN TATACHAN.....

Parte a nosa expedición un dous ou tres de Xullo do ano do noso Señor de 1.982, da cidade da Coruña.

9 da mañan..... 9 e media..... 10 e pico, primeiro Pai Noso, pedindo que escomenzasemos a viaxe; éramos tres, non nos paraba ningúen, e tiñamos por recorrer 660Kms. que xa se nos empezaban a facer costa arriba. TERROR!!!!..... escomenza a orballar, era o que nos faltaba- pero neste intre xurde o "CHCO", digo, o primeiro conductor bondadoso ou sexa (aviso: non sexo), o primeiro que se digna a carretarnos; o samaritano en cuestión e un velleto cachondo, a cal nos confesa que o seu fillo violou sen ningún pudor nin remordementos as leises mahometans, e para más inri, faciao en Marrocos; ademais díxenos, en confianza que os árabes !NON comen RAXO!, that's incredible!. Acabasenos iste billete en Betanzos, así unha vez aquí comprobamos que e certa a existencia de repolo e más cebolas por ista bisbarra.

GRAN VICTORIA MORAL!, uns desperados que pretendian facer o mesmo viaxe ca nos, xa daban volta cara a casa. Por fin despois de un par de horas, 2º sector, deixa Rábade, da man dun "gran falador" -el: hola.... nós: hola, él adeus....nós: adeus- que iba para Cospindo. Xa ca moral fortalecida, de novo se dignan a transportarnos; xente encantadora -2CV-, leva a xente encantadora -Nos e falamos de "xente encantadora" da nosa Vila. Xa nos atopamos en Lugo, e son as duas da tarde:

¿Que imos a facer?.

Por suposto, imos a comer.

Tras tamañao pareado, debo aclarar, para que non se vos faga a boca auga, que debido fundamentalmente ao carácter cutre da expedición a comida foi de bocata, eso si, de calamares, pero.....¿eran de lata ou frescos?.

O asunto empeza a funcionar, e para corroboralo, collemos sin darnos tempo a facer a digestión; o bendito en este caso ten apariencia vikinga -celtamén puro-, e por outra banda, demostra gracia e malos augurios; con él ou a pesar dél, e a moral a tope, desembarcamos en Becerrea.

Aquí, levamos sorpresa tras sorpresa. Descubrimos nos moradores deste pobo uns gostos moi peculiares, mercedores incluso dun estudo sociolóxico a fondo: os mesmos van, dende unha aparente necesidade vital de acudir as "shops of nafta" (gasolineras), até a ledicia que parecen procurarles os frenazos súbitos e estrepitosos. Como podeñes supoñer, para facer estas afirmaciones tivemos que observar os feitos repetidamente e durante un certo tempo, e logo que así foi; transcurriu o tempo suficiente para recurrir ao apéndice do diccionario de Cela, e incluso para discurrir algúm que outro añadido. E isto non foi todo nesta terra de Deus. Os minutos e algunha hora iban pasando, e a sombra de Carballo revoloteaba sobor de nos (xogabamos ao tute), cando novamente fruto da nosa longa e atenta observación, podemos asegurar outro feito sorprendente por xerali-

zado: a gran "peitoralidade" das becerreanas.

Xa levamos aquí cinco horas, pero non nos preocupa demasiado; nunha aldea deste axuntamento hai festa, ou sexa (agora si:sexo) becerreans potentes. Animados por esta circunstancia, e gracias a nosa moral de radicación -non desaparece nunca-, seguimos ao pe da estrada, até que.....Si damas e cabaleiros, recollemos, un "bo" mozo, que nos fala das lonxanas terras adonde nos habemos de chegar. Con el abofo que non chegámos, pero xa nos queda menos. Atopuñmonos a saída de Ponferrada.

Unha vez axeitados, e con unha fame de carallo, procedemos a cear (hora inglesa); a cea e frugal e bonita -de bonito-. Neste intre, caendo a noite, e xa un pouco cansos, decidimous dormir aquí, nun pinar a veira da estrada, pero neste -algo tiña que suceder- descubrimos tres buracos de bala nunha sinal de tráfico, e por suposto, por si as moscas, decidimos levantar o campamento, e poñer os pes en polvorosa. Nestas terribles condicións, e por riba xa de noite, temos sorte, e subimos a un R-5 do cal asoman polas ventanas duas caras xovenes, e alicantinas; acomodamonos como podemos, xa que detrás liñan un can, e arrincamos, eso si con risco de mascada, mexada etc. do susodito animal, o cal liñá un mareo que non se lambe. Aquí procedemos a facer a primeira apreciación zoolóxica da viaxe: canis policia alicantino=canis policia galego. Así, e tras unha viaxe supersónica, e abundantes naseas do colega canino, aterrizamos en Astorga.

A aterrizaxe foi diante de un antro de vicio e corrupción; frente a gasolinera donde nós paramos, atópase unha casa de comidas; a nosa reacción por suposto foi primitiva e corrupta, como cando a mazá de Adán a Eva; a fame pudo mais que nós, e alí nos diriximos co pouco honorable propósito de seguir comendo; angustiamos o risco de caer na gula e por tanto no pecado. E que me leven os demos si así non ocurreu, comemonos uns espléndidos bocatas de xamón,

preferibles incluso a Casera (non comida, senón.....).

Unha vez cesados e postos xu en plan luxo, decidimos ir a dormir a unha fonda, e as donas unhas vellas, moi vellas e moi cutres, botannos fora, agora iso si, moi sutilmente: din-nos que si imos a outra que está perto dista vainos a sair mais barata.

Nestre intre escomenza o recorrido turístico por Astorga, mentres damos un millón de voltas intentando aclarur a nosa situación -¿negrinos buscando cama?, ¿dormimos nun monte? pero non hai mal que por ben non veña, e así aproveitamos os paseos para culturizarnos algo: vemos as murallas, as eirexas (por fora), e anotamos a segunda apreciación zoolóxica: felino astorgano = felino galego, inclusive muñilidos. Así mesmo decatámonos do gran gosto dos astorganos pola sutil e fina morbositade, atopamos un coche funerario de cor rosa. Dempois de tanta observación e tal cantidade de voltas, xa os serenos nos miran por riba da hambreira, e nos botan miradas sospeitosas. Por fin decidimos ir a dormir, e por suposto que non o facemos nunha cama, senón a ras do chan dunha fraga, situada na veira da estrada que leva directo ao psiquiatrico da cidade.

Son as oito da mañá, e xa nos erguemos, ou millor dito por fin nos erguemos, tras unha noite de cama dura, bastante frio, e por riba sin compañía algúns. Unha noite, casi desoladora: nin sex, nin drugs, nin rock&roll.

A pesares de todo sobrevivimos, e procedemos a lavarnos un pouco, sin presa pero sin pausa, lavamones a cara e incluso no peinamos, todo isto na hixiénica cafeteria con olor a leixa na que entramos, cos ollos ainda pechos polas romelas; de seguido, procedemos a devorar os succulentos desaiunos preparados polos camareiros, tras petición formal pola nosa parte para que así o fixesen, e nos ternos que siguen: queremos tres cafés con leite e unha caixa de mantecadas; por suposto a petición foi atendida, debidamente tratada

pola nosa parte, e final e tristemente tivo que ser pagada. Iso si, saímos da cafeteria feitos un primor, e con ánimos de chegar a Madrid a comer; xa sin cara de atracadores, cruzamos a gasolineira sita frente ao noso posto de traballo, e disponñemonos de novo a extender as partes terminais, longas e móviles da man en demanda de auxilio.

Levamos un anaquillo adicados ao exhibicionismo, cando ao lonxe vemos algo que se avanea, vaise aproximando pouco a pouco, e por fin chegamos a distinguilo: e un xarxento que intenta gardar a verticalidade; comprobamos con asombro, e no meio dunha gran gargallada, que os pilares rexos do estado se tambalean, pero non vos preocupedes ainda quedamos homes feitos e dereitos dispostos a facer as cruzadas -eso si, de cables-.

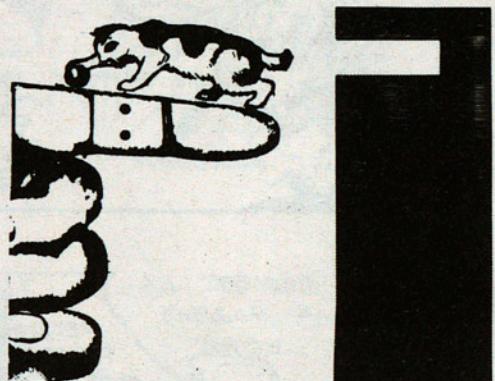
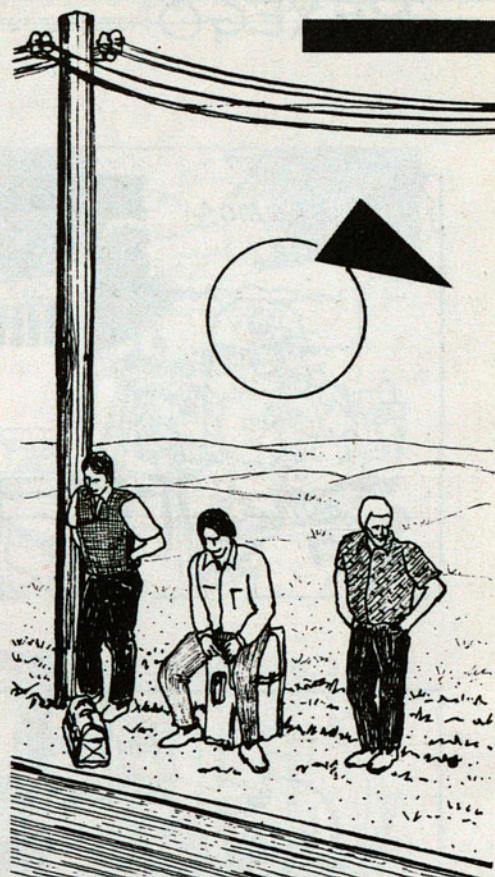
Enrollase de novo un R-5, i eu de parvo sentóme no asiento de diante, e atendo ao que me di o conductor, mentres os outros dous dormen a perna solta no asiento de atrás.

O tio portase ben e as doce cando lle entra a fame, paramos a repostar, e mostrando o paisano unha grande benevolencia e desprendemento invitámos a uns bocatas, invitación que pos suposto non rechazamos e que nos ven como anelo ao dedo.

A partir de aquí distendese máis o ambiente e o tio contanos que ven de facer fotos de Astrurias, e que o expulsaron de varios países -o que no nos dixo foi porque-. Con grande sagacidade pola nosa parte porque sexa fotógrafo de prensa.

Unha vez abajo os bocatas, acompañados con uns quintos, volvemos ao coche e xa de unha tirada nos poñemos en Madrid; o tio completando a sua boa actuación, deixanos a porta do piso donde habemos de refuxiarnos do agobiante calor, e más de a grande cantidade de domingueiros e faráneos que por aquí se atopan, con motivo do magno acontecemento futbolero.

Podíamos seguir a contar as nosas aventuras ¿que aventuras é exaserado?, peripecias entón, podíamos falarvos dun pub donde che cobraban según o número de veces que enchiñas a mesa de copas, ou da sauna na que -gratis por suposto- nos pasamos duas horas antes da actuación dos Stones, (alí quería ver eu ao demo, a ver si pasaba calor au non), podíamos acordarnos incluso dos pais de todos los automobilistas que circulan polo País Vasco; pero todo eso imolo deixar para cando lle cadre.

PEXEGO

FEFO

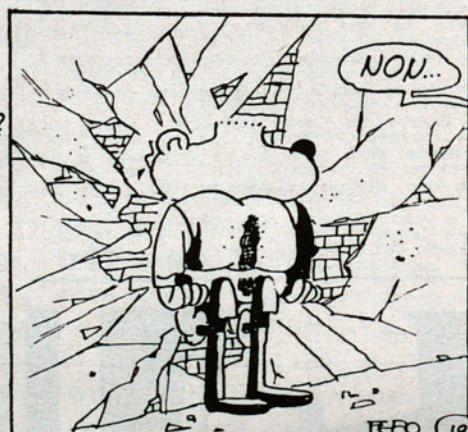
18

FEFO

POIS...
PEDIRLLÉ PERDÓN...¿NON?

FEFO

19

POIS ISTO, NO
MEU POBO, É
MÁIS OU MENOS,
UNHAS 1.000 YAQUI-
ÑAS LEITEIRAS

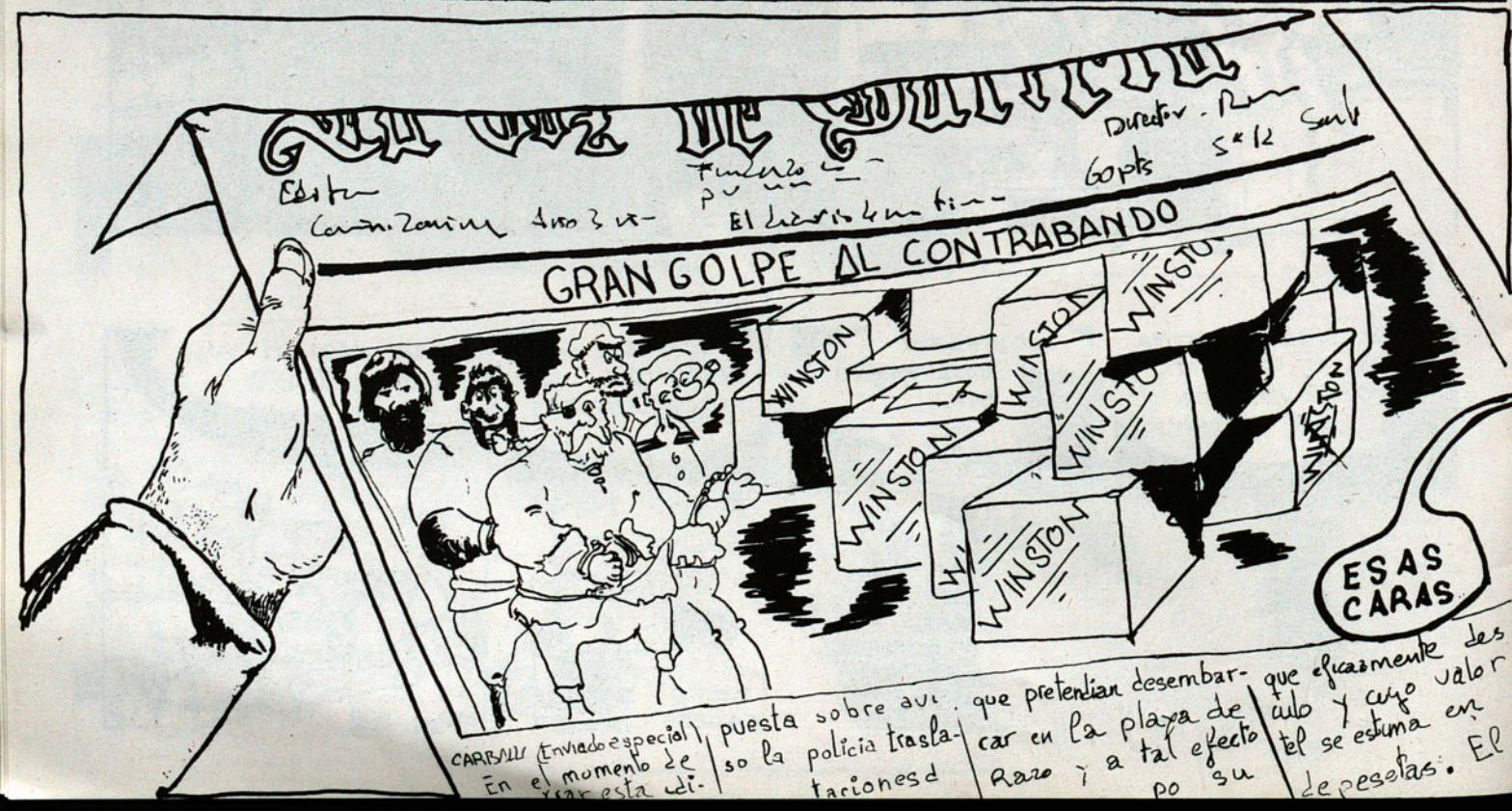

FEFO

20

MISIÓN NOCTURNA NA COSTA DA MORTE

YOH QUEDES AI
CORRE COMIGO

¿E LOGO QUE PASA?

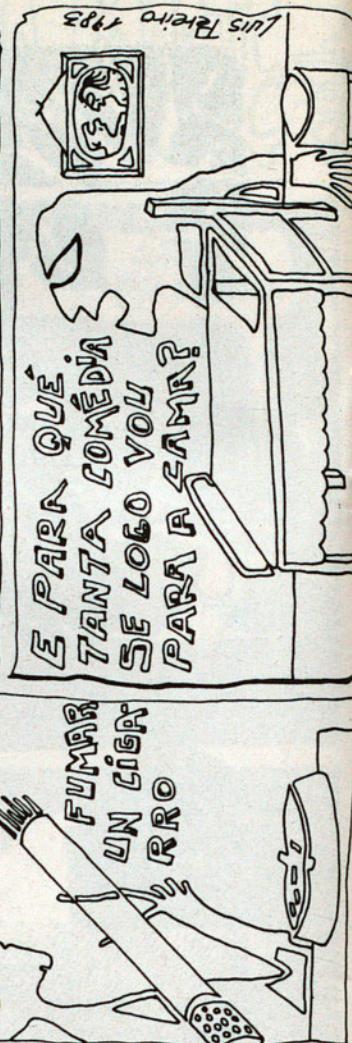
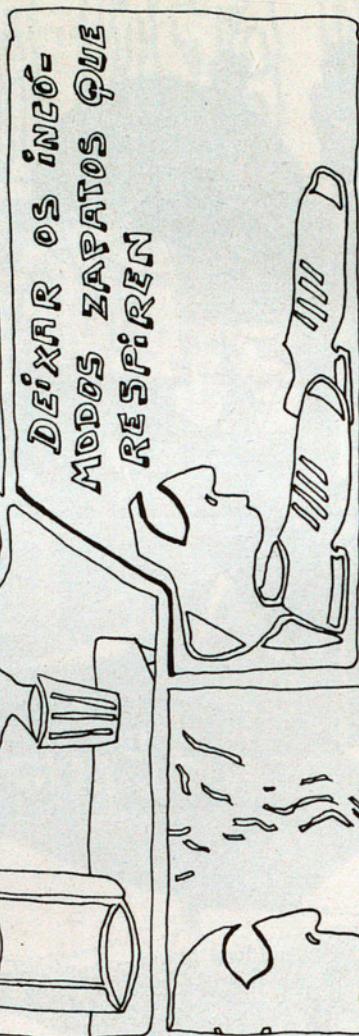
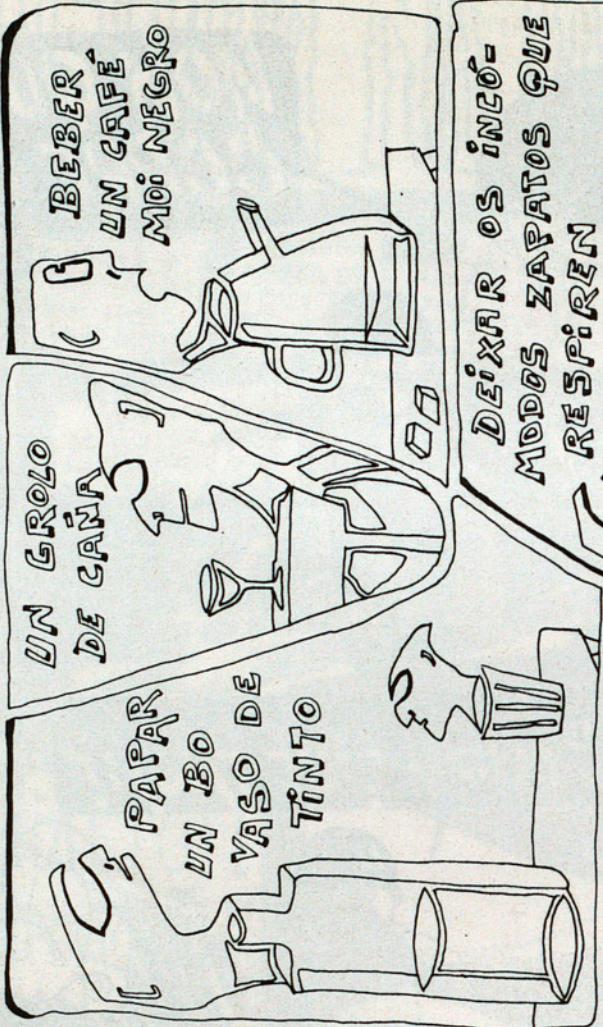
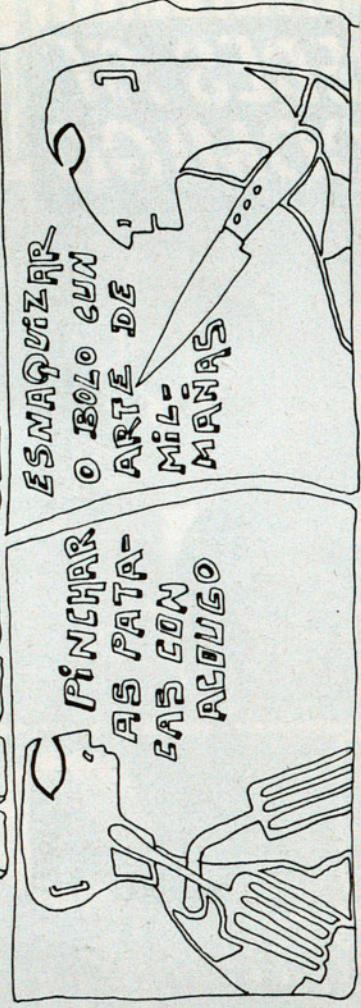
¡VEN
O HOME
DO SACO!

X. Martínez

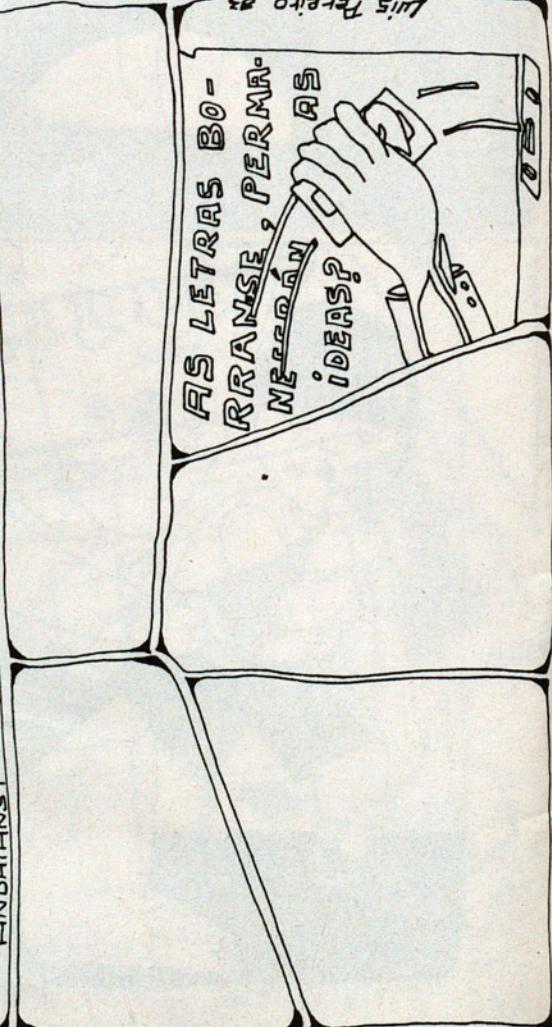
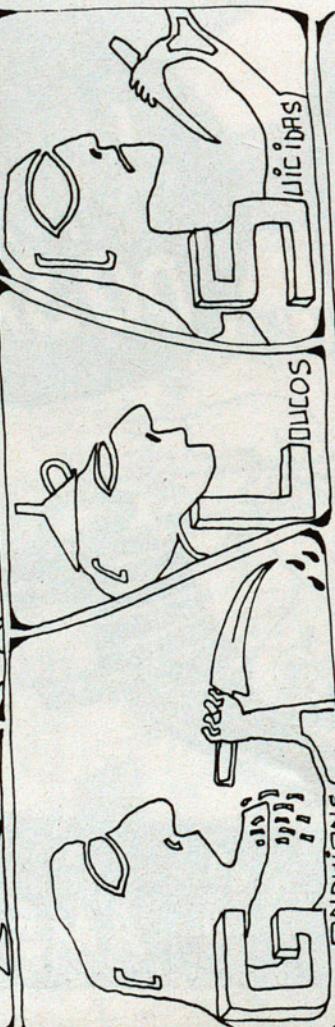
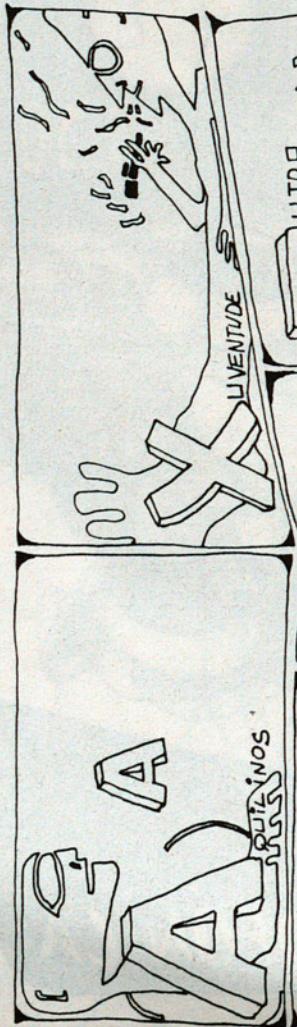

A AMEIXA CALOFÓNICA

COUSAS

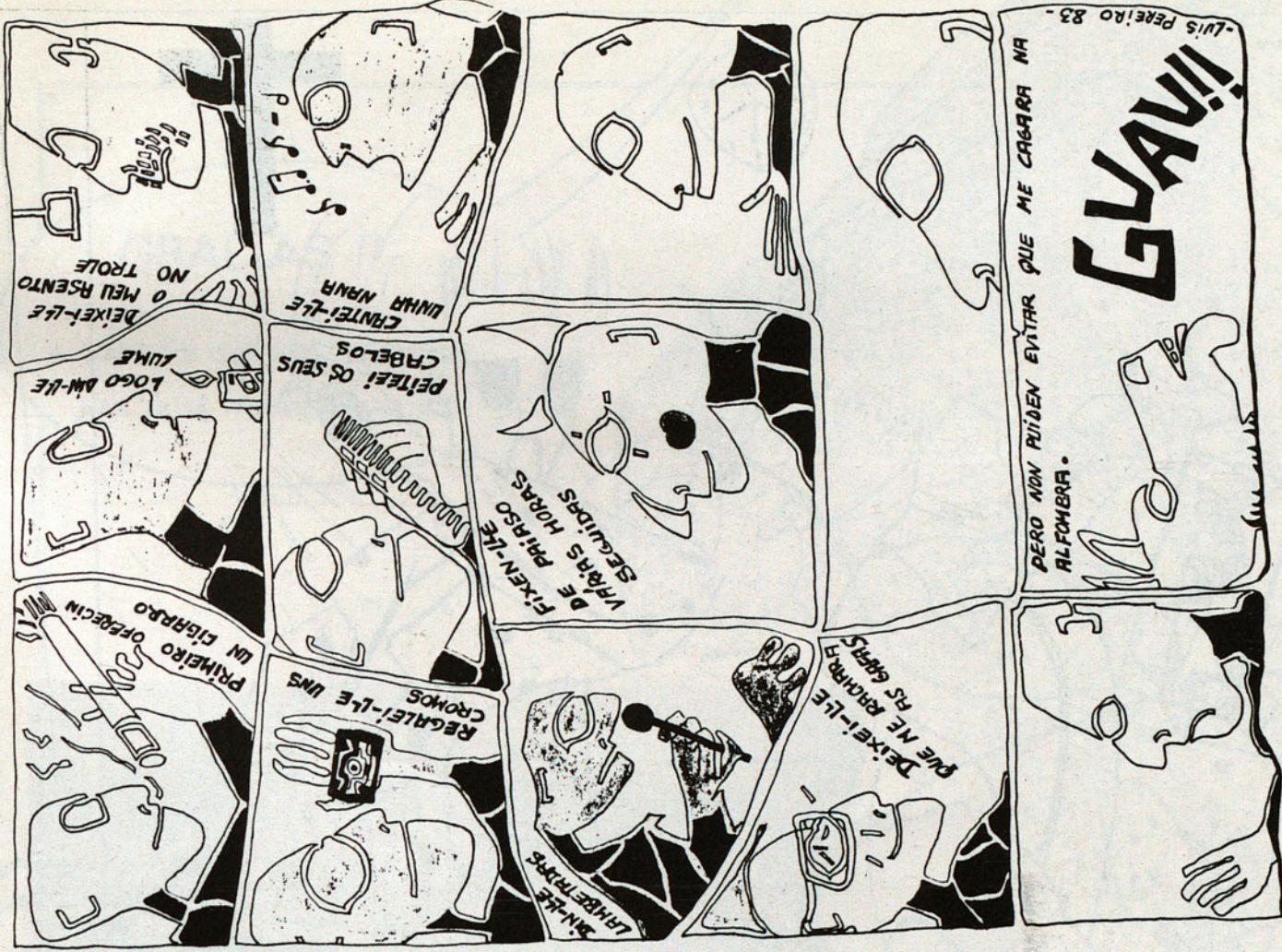

COLIGAS

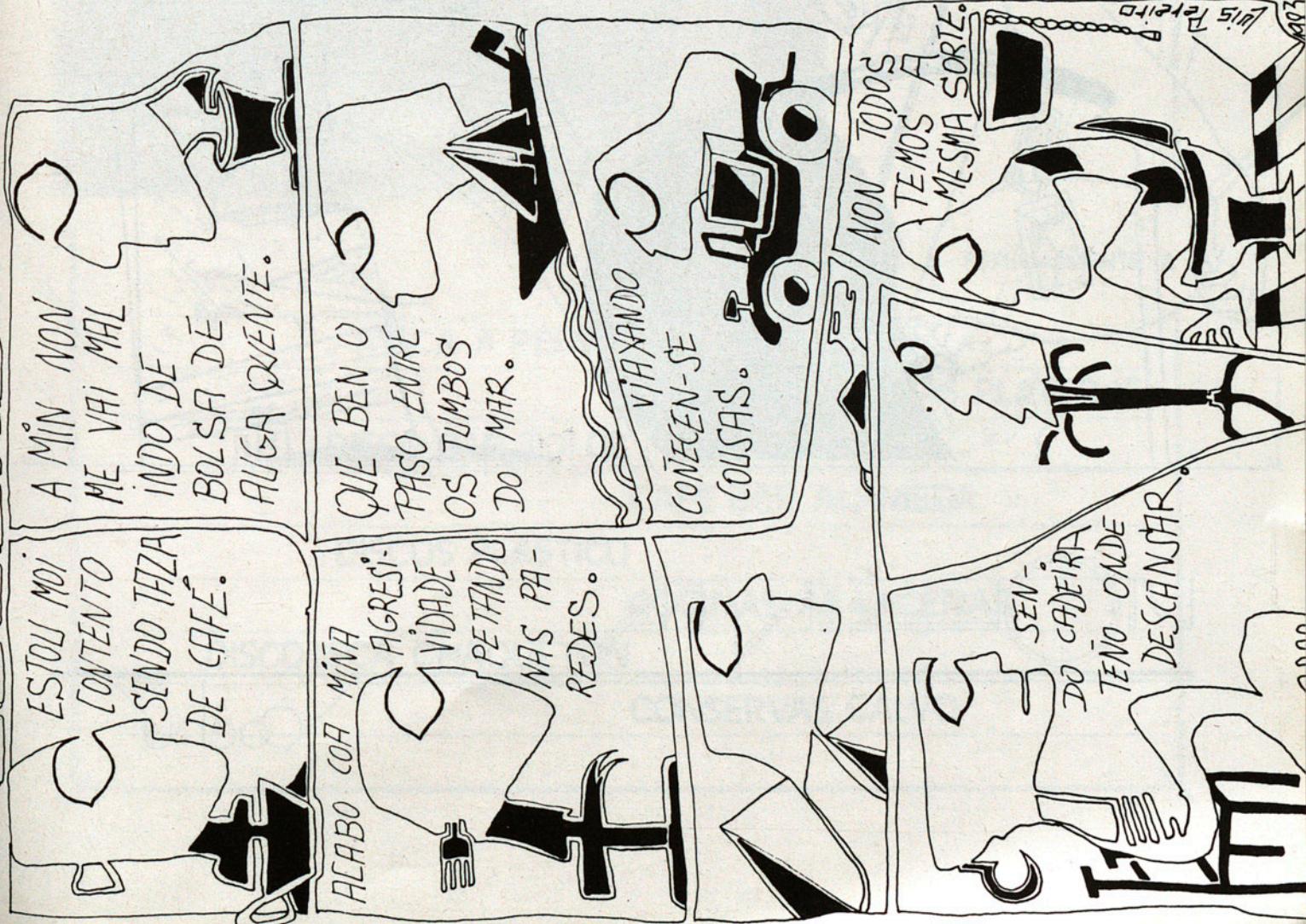

COMIC

COUSAS

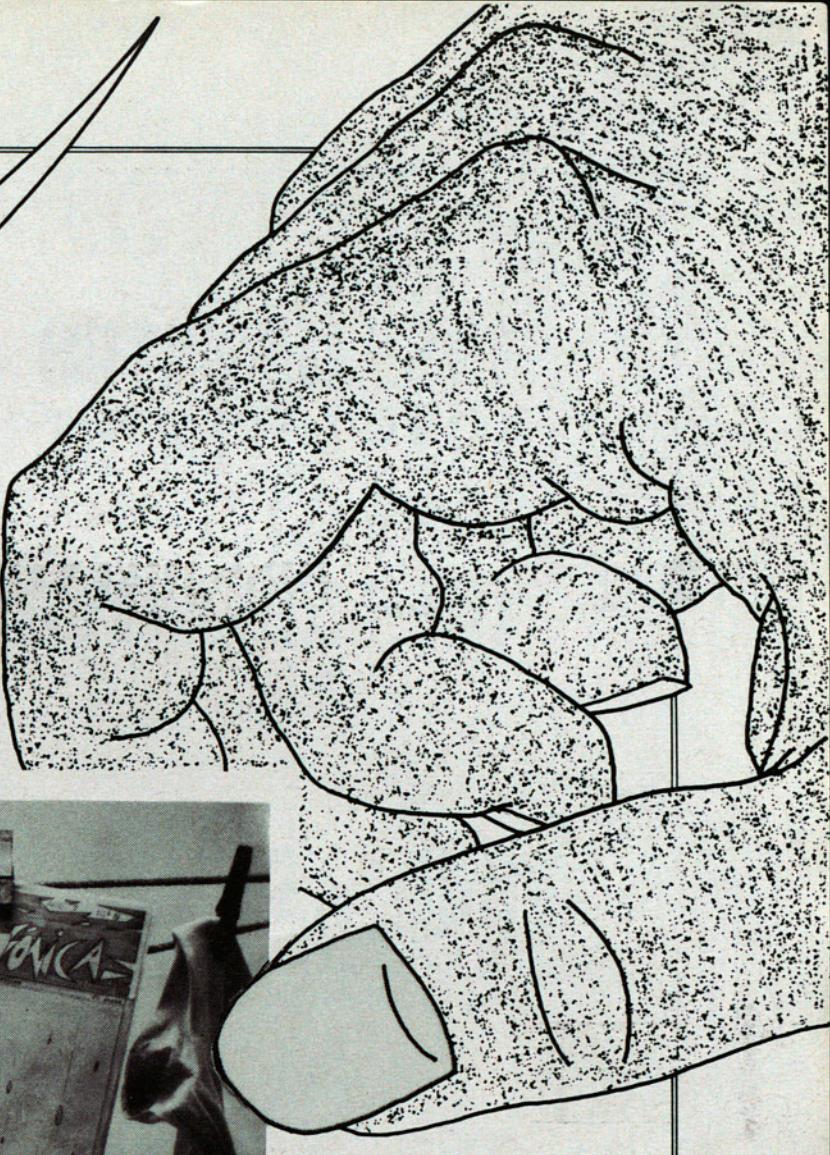
COUSAS

VIOLENZA

Cachú

GRACIAS !!

A TODOLOS QUE NOS AXUDARON
NAS DUAS PRIMEIRAS AMEIXAS

ESPECIALMENTE A

TASCA A PEDRA

CONFECCIONES LAS PLATERAS

DISCO BAR TOLOS

CAFE BAR ALAMEDA

DISCOS PLASTICO

COCINAS AS LACENAS

DISCOTECA CHAQUETON

CONSERVAS CALVO

**1985.JUVENTUD
1985.JOVENTUT
1985.GAZTERIA
1985.XUVENTUDE**

1985.XUVENTUDE

Ano Internacional

